

FELÜGYELETI HÍREK

Aranykönyv 2011 _____	2
Tájékoztató az integrációs rendszerek értékeléséről és a kapcsolódó többlettőke-követelményről _____	2
Általános tájékoztató a Felügyelet által alkalmazott, közvetítőkkal kapcsolatos formanyomtatványokról _____	2
Adatszolgáltatók figyelmébe _____	3
Szakmai konzultáció a hitelintézetek egyes számlatermékeire vonatkozó 2012-es adatszolgáltatással kapcsolatosan _____	4

FELÜGYELETI SZABÁLYOZÁS

A PSZÁF elnöke rendeleteket adott ki a panaszkezelési szabályokról _____	5
PSZÁF rendelet a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló PSZÁF rendelet módosításáról _____	6
PSZÁF rendelet az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények és a pénzforgalmi intézmények által szolgáltatandó adatokról szóló PSZÁF rendelet módosításáról _____	6

PÉNZÜGYI BÉKÉLTETŐ TESTÜLET

Egyedülálló szellemi hungaricum a Pénzügyi Békéltető Testület _____	7
---	---

PIACI TÜKÖR

Közel háromszáz millió forint átváltási díjat kell visszafizetnie a Raiffeisen Banknak _____	9
Vissza kell fizetnie a jogtalanul felszámított előtörlesztési díjakat az AXA Bank fióktelepének _____	9
Nem tisztázható a tényállás, ezért zárult le a HUN MINING-hoz kötődő piacfelügyeleti vizsgálat _____	10
Gyorselemzés – a hitelintézeti szektor a 2012. júliusi adatok alapján _____	11

Gyorselemzés – 2012. júliusi befektetési szolgáltatói adatok _____	12
Gyorselemzés a kényszerértékesítésre kijelölt ingatlanokra vonatkozó 2012. III. negyedévi adatokhoz _____	12

FOGYASZTÓVÉDELEM

Összefoglaló a Felügyelet fogyasztóvédelmi célú, 2012. II. negyedéves hatósági tevékenységéről _____	13
PSZÁF tájékoztatók: Fizetéskönnyítő lehetőségek devizahitel-adósoknak _____	14

NAGYÍTÓ

Banyár József: Drágák-e a magyar (nemélet-)biztosítások? _____	15
--	----

EURÓPAI UNIÓ

A Bizottság a bankunió elemeként javasolja az EKB bankfelügyeleti hatáskörrel való felruházását _____	23
Julie Galbo az ESMA Igazgatótanácsában _____	24
ESMA konzultációk az árjegyzési ügyletek és az elsődleges piacokon bonyolított ügyletek mentességéről a short ügyletekkel kapcsolatos rendelet alól _____	25
Az ESMA javadalmazási útmutatója a befektetési szolgáltatásokat nyújtó cégek számára _____	25
Az Európai Felügyeleti Hatóságok Fellebviteli Tanácsa kinevezte elnökét és alelnökét _____	26

MELLÉKLET - SZOLVENCIA II HÍRLEVÉL

JOGI IRÁNYTŰ

Felügyeleti állásfoglalások _____	28
-----------------------------------	----

Aranykönyv 2011

A Felügyelet közzétette a pénzügyi piac szereplőinek egyedi adatait tartalmazó 2011. évi Aranykönyvet.

A honlapján publikált adatokkal a Felügyelet lehetőséget kínál a felügyelt intézményeknek és az elemzőknek a szektorok tevékenységét jellemző legfontosabb adatok elemzésére. Ezen lehetőségek egyik formája az Aranykönyv sorozat, amely különálló részeit évenként, egyenként mutatják be a felügyelt intézmények, a részvénytársasági hitelintézetek, a szövetkezeti hitelinté-

tézetek, a hitelintézeti fióktelepek, a pénzügyi vállalkozások, a befektetési vállalkozások, a befektetési alapkezelők, a biztosítók és a pénztárak legfontosabb egyedi, publikus adatait.

2012. szeptember 10.

[Aranykönyv 2011](#)

Tájékoztató az integrációs rendszerek értékeléséről és a kapcsolódó többlettőke-követelményről

A 2012 májusában frissült SREP módszertani kézikönyv 5. számú mellékletének – „Az intézményvédelmi rendszerek minősítése a hitelintézeti szektorban” – megfelelően a Felügyelet a 2012. június 15-ig beérkezett adatok alapján elvégezte az intézményvédelmi rendszerek értékelését. Az értékelés eredményét az alábbi dokumentum foglalja össze, és ismerteti a 2012. XII. 31-ig meghatározott többlettőke-követelmény előírás mértékét:

[Tájékoztató az integrációs rendszerek értékeléséről és a kapcsolódó többlettőke-követelményről](#)

Budapest, 2012. szeptember 3.

[ICAAP - SREP módszertani útmutatók](#)

Általános tájékoztató a Felügyelet által alkalmazott, közvetítőkkal kapcsolatos formanyomtatványokról

Fontos, hogy a kitöltött formanyomtatványokat kizárólag papír alapon, postai úton lehet benyújtani a Felügyelethez.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXLI. törvény 34. § (3) bekezdése lehetőséget ad annak biztosítására, hogy az ügyfél a kérelmét az e célra rendszeresített formanyomtatványon nyújtsa be. Az ügyfélkérelmek előterjesztésének megkönnyítése érdekében a Felügyelet az alábbi, pénzügyi közvetítőkkal kapcsolatos engedélye-

zési/nyilvántartásba vételi eljárásokban formanyomtatványokat dolgozott ki:

- tőkepiaci függő ügynök/további közvetítő nyilvántartásba vétele,
- pénzügyi független közvetítői tevékenységek engedélyezése,

- független biztosításközvetítői tevékenységek engedélyezése,
- független biztosításközvetítői tevékenység irányítójának engedélyezése.

A fenti ügýtípusokban elkészített formanyomtatványok a kérelem mellett tartalmazzák mindazokat a nyilatkozatokat, amit az ügyfélnek meg kell tennie, továbbá felsorolják azokat a mellékletet, amelyeket a kérelem elbírálásához csatolni kell.

A formanyomtatványon a kérelmezőnek az azonosító adatai megadását követően a megfelelő rubrikákban kell jelölnie a folytatni kívánt tevékenysége(ke)t (a kérelmet). A formanyomtatványokon ezt követően összegyűjtöttük az összes olyan nyilatkozatot, amelyet az adott tevékenységre a vonatkozó ágazati jogszabály előír. Ezek közül kell kiválasztania a kérelmezőnek azokat, amelyek fennállásáról nyilatkozik, így nem kell külön csatolnia a szükséges nyilatkozatokat. A formanyomtatványokon felsoroltuk továbbá az - adott tevékenységre az ágazati törvény által - előírt mellékleteket is. Az ügyfélnek a felsorolt mellékletek közül azokat kell megjelölnie, amelyeket a formanyomtatványhoz csatol. A nyomtatványok végén a keltezés, illetve a kérelmező aláírása/cégszerű aláírása szerepel.

Hangsúlyozni szeretnénk, hogy a felsorolt eljárásokban a formanyomtatványok alkalmazása nem kötelező jellegű, tehát a kérelmező belátására van bízva, hogy a kérelmet (és mellékleteit) a közzétett formanyomtatványon nyújtja-e be a Felügyelethez.

Fel szeretnénk azonban hívni a kérelmezők figyelmét a formanyomtatványok alkalmazásának legfontosabb előnyeire:

A kiválasztott eljárásokban nagyszámú kérelem érkezik a Felügyelethez, ezért a formanyomtatványok használata – a formalizálás révén - felgyorsíthatja az ügyintézkést, a kérelmek feldolgozását.

A formanyomtatványokon a kérelem mellett minden, az engedély megadásához/a nyilvántartásba vételhez szükséges adat, nyilatkozat és melléklet is szerepel, így a kérelmező nagyobb valószínűséggel tud hiánytalan kérelmet benyújtani.

A formanyomtatványok megfelelő kitöltésével várhatóan csökken a hiánypótlási felhívások száma, amely szintén az eljárások felgyorsulását eredményezi.

Fontos, hogy a kitöltött formanyomtatványokat kizárólag papír alapon, postai úton lehet benyújtani a Felügyelethez.

2012. szeptember 11.

Kapcsolódó anyagok

[Általános tájékoztató a Felügyelet által alkalmazott, közvetítőkkel kapcsolatos formanyomtatványokról](#)

[Engedélyezési útmutató - engedélyezési tárgykörök szerint](#)

[Tevékenységi engedélyek - tevékenységi engedélyek módosítása, a tevékenység megszüntetése, felfüggesztése stb.; biztosítók átalakulása, szétválása, egyesülése](#)

[Személyi engedélyek](#)

[Kérelem – formanyomtatvány – pénzügyi független közvetítői – többes ügynöki – engedély iránt](#)

[Kérelem – formanyomtatvány – pénzügyi független közvetítői – alkuszi – engedély iránt](#)

[Kérelem – formanyomtatvány – független biztosításközvetítői tevékenység irányítójának engedélyezése iránt](#)

[Kérelem – formanyomtatvány – független biztosításközvetítői tevékenység engedélyezése iránt](#)

[Kérelem – formanyomtatvány – pénzügyi független közvetítői – többes kiemelt közvetítői – engedély iránt](#)

[Kérelem – formanyomtatvány – tőkepiaci függő ügynöki/további közvetítői nyilvántartásba vétel iránt](#)

Adatszolgáltatók figyelmébe

ADATSZOLGÁLTATÁS A HITELINTÉZETEK ÁLTAL FORGALMAZOTT EGYES SZÁMLATERMÉKEKKEL KAPCSOLATBAN

Ezúton tájékoztatjuk Önöket, hogy 2012. szeptember 20-tól elérhető az ERA Éles rendszer felületén az új, „Számlatermékek” szolgáltatás, mely a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügye-

lete elnökének [2/2012. \(VII.26.\) PSZÁF rendelete](#) által előírt adatszolgáltatás teljesítésére szolgál. E szolgáltatás biztosítja a hitelintézetek által forgalmazott számlatermékek meghatározott körére vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének lehetőségét.

Az előzetes kérdések alapján módosított módszertani útmutató korrektrázott és végleges változata az alábbi linken található:

http://www.pszaf.hu/intezmenyeknek/bal_menu/adatszolgaltatas/adatszolgaltatas_hitelintezetek/szamlatermekek_adatszolg.html

A szolgáltatás regisztrációköteles, tehát csak azok számára válik elérhetővé, akik előzőleg regisztráltak erre a szolgáltatásra az ERA Éles rendszerben.

Budapest, 2012. szeptember 20.

Kapcsolódó anyagok

[Adatszolgáltatás a hitelintézetek által forgalmazott egyes számlatermekkel kapcsolatban](#)

[2/2012. \(VII. 26.\) PSZÁF rendelet szerinti adatszolgáltatás](#)

EBA HÍREK AZ EGYSÉGES ADATSZOLGÁLTATÁS BEVEZETÉSÉRŐL

Tájékoztatjuk a hitelintézeteket és a befektetési vállalkozásokat, hogy az Európai Bankhatóság (European Banking Authority, továbbiakban EBA) honlapján 2012. július 31-én közzétette és 2012. szeptemberben kiegészítette azon információkat, amelyek az Adatszolgáltatási Végrehajtástechnikai Standard (továbbiakban: ITS) véglegesítésével, jóváhagyásával, valamint az implementálásával kapcsolatosak.

A PSZÁF honlapján 2012. január 4-én közzétette az adatszolgáltatási ITS bevezetésének várható időpontját, amely azonban módosul, mivel az ITS-ek véglegesítése és közzététele feltételezi a tőkekövetelmény számítását szabályozó EU direktíva (CRD IV) és rendelet (CRR) jóváhagyását, melyre várhatóan legkorábban 2012 novemberében kerül sor.

Mivel a CRD IV/CRR előírásainak való megfelelés, valamint az ezen jogszabályokon alapuló COREP ITS implementálása a szektor számára jelentős felkészülést igényel, felmerült a COREP ITS szakaszos bevezetésének lehetősége a CRD IV/CRR hatályba lépésének függvényében.

A konszolidált pénzügyi információkat tartalmazó Nemzetközi Számviteli Standardokon (IFRS) alapuló FINREP adatszolgáltatás bevezetése 2014. január 1-től válik kötelezővé.

Az [erről szóló sajtóközlemény](#) az EBA honlapján érhető el:

Az EBA szeptember közepén Londonban az érintett adatszolgáltatói kör számára workshop keretében mutatta be az ITS-ek tervezetét (FINREP, COREP, Large Exposure, Immovable properties' losses) és azok technikai segédleteit, különös tekintettel az egységes adatmodellre. (Data Point Model)

A workshopon bemutatott [anyagok, prezentációk](#) az EBA honlapján.

A Felügyelet honlapján és konzultáció keretében fogja tájékoztatni az adatszolgáltatókat a CRD IV/CRR hatálybalépéséről, valamint az új, illetve módosuló adatszolgáltatások tartalmáról, bevezetésük ütemezéséről.

Budapest, 2012. szeptember 25.

[EBA hírek az egységes adatszolgáltatás bevezetéséről](#)

Szakmai konzultáció a hitelintézetek egyes számlatermékeire vonatkozó 2012-es adatszolgáltatással kapcsolatosan

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete 2012. szeptember 12-én konzultációt szervezett a hitelintézetek részére, a 2/2012. (VII. 26.) PSZÁF rendeletben meghatározott, az egyes számlatermékekre vonatkozó 2012-es adatszolgáltatással kapcsolatosan.

A megbeszélésre elsősorban azokat a hitelintézeteket vártuk, amelyek a lakosság számára forgalmazzák az adatszolgáltatásban meghatározott számlatermékeket. (A konzultáció az ilyen szolgáltatást nem nyújtó hitelintézetek számára is információval szolgált, mert a nemleges jelentés küldésének módjáról is tájékozódhattak.). A konzultáción főként azon kollégák megjelenésére számítottunk, akik ismerik az egyes számlatermékek kondíciós feltételeit és részt vesznek adatszolgáltatás teljesítéséhez szükséges adattartalom összeállításában, feltöltésében.

A konzultáción az alábbi előadások hangzottak el:

- [Tájékoztatás az ERA-ba \(a Felügyelet elektronikus rendszere hitelesített adatok fogadásához\) történő adatszolgáltatás módjáról](#)
- [A Számla- és kapcsolódó szolgáltatások kereső programmal kapcsolatos tudnivalók \(a lekérdező felület működése, határidők\)](#)

- [Tájékoztatás a Számla- és kapcsolódó szolgáltatások választóprogramhoz kapcsolódó adatszolgáltatás tartalmi és technikai kérdéseiről](#)

A hitelintézetek által forgalmazott számlatermékek meghatározott körére vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségről szóló dokumentumok elérhetők a PSZÁF honlapjának „Adatszolgáltatás” menüpontjában.

Kapcsolódó anyagok

[Szakmai konzultáció a hitelintézetek egyes számlatermékeire vonatkozó 2012-es adatszolgáltatással kapcsolatosan](#)

[Számlaválasztó program - felhasználói kézikönyv](#)

A PSZÁF elnöke rendeleteket adott ki a panaszkezelési szabályokról

A pénzügyi felügyelet elnöke rendeleteket adott ki az irányítása alá tartozó pénzügyi intézmények, pénzforgalmi és elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, önkéntes pénztárak, magánnyugdíjpénztárak, foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmények, biztosítók, független biztosításközvetítők, befektetési vállalkozások, árutőzsdei szolgáltatók és befektetési alapkezelők panaszkezelésére vonatkozó szabályokról, amelyek a Magyar Közlönyben jelentek meg.

Binder István, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (PSZÁF) szóvivője az MTI-nek elmondta: a felügyelet elnöke 2011 januárjától kapott felhatalmazást arra, hogy rendeletben szabályozza a pénzügyi közvetítőrendszer egyes területeit, a jogkör a felügyeletnek történő adatszolgáltatás, jelentéstételi kötelezettség részletszabályaira, illetve bizonyos feltételek esetén egyes szolgáltatások, ügyletek kötésének a korlátozására vagy megtiltására vonatkozott.

Az idén januártól tovább bővült a PSZÁF elnökének rendeletalkotási jogköre, így mód nyílt arra, hogy fogyasztóvédelmi rendeleteket is kiadjon, például a fogyasztók tájékoztatására, az ügyfelek panaszkezelésére vonatkozó részletszabályokat alkotson. A Magyar Közlönyben most megjelent hét, 2013. január 1-jétől hatályba lépő elnöki rendelet különböző pénzügyi szektoroknak a panaszkezelésére vonatkozó szabályokat tartalmazza.

A rendeletek megalkotására a szóvivő szerint azért volt szükség, mert a felügyelet fogyasztóvédelmi statisztikái azt mutatják, hogy változatlanul a panaszkezelési törvényi rendelkezések megsértése a legkirívóbb, leggyakoribb szabálytalanság, a pénzügyi szektorban az idén az első és második negyedévben is erre panaszkodtak leginkább az ügyfelek.

Binder István emlékeztetett arra: a felügyelet már 2010 októberében elvégzett egy nagy témavizsgálatot, 120 intézménynél tekintették át, hogy a megszigorodott panaszkezelési szabályokat megfelelően alkalmazzák-e a szolgáltatók, például elkészítették-e a panaszkezelési tájékoztatót, s azt nyilvánosságra hozták-e.

A vizsgálatosorozat nagyon rossz eredményt hozott, mint a felügyelet megállapította, a pénzügyi intézmények jelentős része nem tett eleget a jogszabályi előírásoknak. Panaszkezelési szabályzatuk például nem hatályos jogszabályi rendelkezéseket tartalmazott, a panaszügyintézés helyének a nyitvatartási ideje vagy a telefonos ügyfélszolgálat hívásfogadási ideje nem volt pontos vagy nem jelölték meg, nem biztosították a hét egy munkanapján a jogszabályban 8-20 óráig előírt telefonos panaszkezelést vagy hangrögzítéses hívásfogadást, és egyéb szabálytalanságokat is talált a PSZÁF. A témavizsgálat nyomán 111 intézménynél összesen 25 millió forint bírságot kellett kiszabni - mondta a szóvivő.

A helyzet 2011-ben és 2012-ben sem javult. Nemcsak a PSZÁF-hoz érkező panaszok száma, hanem a felügyelet által meghozni kényszerült intézkedések is ezt mutatják: 2011-ben egyedül a pénzügyi szektorban 350 bírsághatározat született kifejezetten a panaszkezelési jogszabályok megsértése - a határidők be nem tartása, a panasz elutasítása esetén az ügyfél hiányos tájékoztatása - miatt. Az idén a pénzügyi piacokon a fogyasztóvédelmi bír-

sághatározatoknak legalább a fele kifejezetten a panaszkezelésre vonatkozott: az első negyedévben 120 bírsághatározatból 66, a második negyedévben pedig 91-ből 56.

Nem jobb a helyzet a biztosítási és egyéb szektorokban sem - mondta Binder István. A biztosítási szektorban például 153 bírsághatározat született 2011-ben, és közel 19 millió forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki a felügyelet kifejezetten panaszkezelési hiányosságok miatt. A bírsághatározatok egyharmada az idén is a panaszkezelésekkel kapcsolatos a biztosítási területen, az első negyedévben 35 határozatból 11, a második negyedévben pedig 29 bírsághatározatból 9 arra vonatkozott.

Az egyéb területeken is rossz a helyzet a szóvivő szerint: a pénztári szektorban például 2011-ben 13 fogyasztóvédelmi határozat született panaszkezelési sérelem miatt, s 1,25 millió forint bírságot szabtak ki, míg a tőkepiaci szektorban 5 bírsághatározatot hoztak 700 ezer forint értékben.

A felügyelet mindezek tükrében úgy látta, a probléma orvoslására a korábbinál is részletesebb szabályozásra van szükség, de oly módon, hogy az elvárások mellett a PSZÁF segítő iránymutatást is nyújt a rendeletek mellékletében szereplő panaszkezelési mintaszabályzatoknak a közzétételével. Binder István hangsúlyozta: a felügyelet által elvárt minimumkövetelményeket a szolgáltató köteles figyelembe venni panaszkezelési szabályzatának kialakítása során.

A panaszkezelési rendeletek kitérnek arra, hogy az ügyfél panaszát milyen módon kell teljes körűen kivizsgálni; milyen szabályozott módon kell beszerezni az ügyféltől további adatokat, információkat; hogyan kell az írásbeli panaszt a panaszkezelési szabályzatban meghatározott módon a megfelelő panaszkezelési szervezeti egység számára továbbítani; a szolgáltatóknak hogyan kell érdemi válaszadási kötelezettségét teljesítenie, az írásbeli választ milyen igazolható módon kell az ügyfélnek megküldenie; mit jelent, hogy az ügyfelet közérthetően kell tájékoztatni, előírja továbbá, hogy olyan nyilvántartást kell vezetni, amely lehetővé teszi, hogy a panaszok belső nyomon követése megvalósuljon.

E rendeletek a korábbi tapasztalatokra épülnek, és részletszabályokkal egészítik ki a jogszabályokat, emellett figyelembe veszik a nemzetközi szabályokat is, így például az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónnyugdíj-hatóság (EIOPA) ajánlásainak egyes pontjait is. Binder István hangsúlyozta, hogy a felügyeleti elnöki rendeletek betartása kötelező, ezt a felügyelet ellenőrizheti.

Budapest, 2012. szeptember 12. (MTI)

[PSZÁF rendeletek a Magyar Közlöny 118. számában.](#)

PSZÁF rendelet a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló PSZÁF rendelet módosításáról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 4/2012. (IX. 7.) PSZÁF rendelete a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások által forgalmazott termékek meghatározott körére vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló 26/2011. (XI. 24.) PSZÁF rendelet módosításáról.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 117. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 21. § n) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § A hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások által forgalmazott termékek meghatározott körére vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló 26/2011. (XI. 24.) PSZÁF rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. § (3) bekezdésében az „a küldeményazonosító” szövegrész helyébe az „az érkeztetési” szöveg lép.

2. § (1) A Rendelet 1. melléklete helyébe az 1. melléklet lép.
(2) A Rendelet 2. melléklete helyébe a 2. melléklet lép.

3. § Ez a rendelet 2013. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Szász Károly s. k.,

a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 4/2012. \(IX. 7.\) PSZÁF rendelete a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások által forgalmazott termékek meghatározott körére vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló 26/2011. \(XI. 24.\) PSZÁF rendelet módosításáról \(mellékletekkel\)](#)

PSZÁF rendelet az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények és a pénzforgalmi intézmények által szolgáltatandó adatokról szóló PSZÁF rendelet módosításáról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 3/2012. (VIII. 28.) PSZÁF rendelete az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, a pénzforgalmi intézmény, továbbá az Európai Unió másik tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező elektronikuspénz-kibocsátó intézmény és pénzforgalmi intézmény magyarországi fióktelepe, valamint a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról szóló 22/2011. (X. 20.) PSZÁF rendelet módosításáról.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 117. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 21. § n) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § (1) Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, a pénzforgalmi intézmény, továbbá az Európai Unió másik tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező elektronikuspénz-kibocsátó intézmény és pénzforgalmi intézmény magyarországi fióktelepe, valamint a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról szóló 22/2011. (X. 20.) PSZÁF rendelet (a továbbiakban: R.) 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A (2)–(6) bekezdésben meghatározott típusú felügyeleti jelentéseket az 1. melléklet Összefoglaló táblájában meghatározott adatszolgáltató az 1. melléklet Összefoglaló táblájában meghatározott gyakorisággal küldi meg a Felügyelet részére.”
(2) Az R. 4. § (2) bekezdés d) pont db) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(a törzsadatairól szóló jelentés esetében) „db) azt követően a tárgyév június 30-i állapotot tükröző éves jelentést a második negyedévre vonatkozó negyedéves jelentéssel egyidejűleg, negyedéves gyakoriságú jelentésként a tárgynegyedévet követő hónap 20.

munkanapjáig.”(köteles a Felügyelet részére megküldeni.)

(3) Az R. 5. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A PEKMI és a fióktelep adatszolgáltatási kötelezettsége nem terjed ki az 1. melléklet 84A és 84B számú táblára.

A fióktelep adatszolgáltatási kötelezettsége nem terjed ki továbbá az 1. melléklet 83NA, 83ENA és 83NB táblára.”

2. § (1) Az R. 1. melléklete helyébe e rendelet 1. melléklete lép.

(2) Az R. 2. melléklete helyébe e rendelet 2. melléklete lép.

3. § (1) Az R. 1. § (2) bekezdésében a „formaszabályokat” szövegrész helyébe a „formai szabályokat” szöveg lép.

(2) Az R. 4. § (5) bekezdésben az „egy időben, a (4) bekezdésben” szövegrész helyébe az „egy időben – a PEKMI kivételével – a (4) bekezdésben” szöveg lép.

(3) Az R. 4. § (6) bekezdés b) pontjában a „jelentéssel egy időben” szövegrész helyébe a „jelentés részeként” szöveg lép.

4. § Ez a rendelet 2013. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Szász Károly s. k.,

a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 3/2012. \(VIII. 28.\) PSZÁF rendelete](#)

Egyedülálló szellemi hungaricum a Pénzügyi Békéltető Testület

Ki ne járt már pórul egy pénzügyi termék vagy szolgáltatás megvásárlása során? Ráadásul úgy, hogy minden erőfeszítés ellenére sem sikerült jogorvoslatot nyernie. Különösen a banki panaszok elintézése jelent komoly kihívást az ügyfeleknek. A bírósági út pedig drága és időigényes. Ezzel szemben - a bő egy esztendeje a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete szakmailag független szervezetként működő - Pénzügyi Békéltető Testület kilencven napon belül hoz döntést a hozzájuk beadott ügyekben. Nadrai Géza, a testület elnöke nyilatkozott a Magyar Hírlapnak az eltelt egy évről.

Számos fogyasztói jogérvényesítéssel foglalkozó szervezet működik hazánkban. Miért volt szükség egy kifejezetten pénzügyi panaszok orvoslását kivizsgáló szervezet, a Pénzügyi Békéltető Testület (PBT) létrehozására?

Fogyasztói igény volt rá, már több mint egy évtizede. Szász Károlynak, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) elnökének kezdeményezésére hozta létre az Országgyűlés a PBT-t. A problémát alapvetően az adta, a PSZÁF-nak nem volt hatásköre, hogy eljárjon egyedi polgári jogvitákban. A működő békéltető testületek pedig valójában eszköztelenek voltak ahhoz, hogy pénzügyi jogvitákban dönteni tudjanak. A megoldás az volt, hogy kivették a pénzügyi vitarendezést a békéltetés általános rendszeréből, s egy döntéshozatalában független, elkülönült szervezethez helyezték át, amely mögött viszont – ha egy pénzügyi szervezet nem működik együtt a békéltetésben – ott van a PSZÁF „tüzereje”. Így jött létre tavaly július elsején a PBT.

Gondolom, a pénzügyi szolgáltatók nem nagyon örültek a megalakulásuknak.

Lehetek olyan szolgáltatók, amelyek tartottak attól, hogy a PBT fogyasztói érdekképviselő lesz. Ám fontos leszögezni: mi pártatlan fogyasztói jogintézmény vagyunk, kizárólag jogszabályok alapján döntünk. A hozzánk forduló fogyasztóknak az eljárás ingyenes: nem kell sok pénzt kifizetniük, mint a bíróságon, s nem kell hosszadalmas eljárásra számítani, mert kilencven napon belül döntést hozunk. Azt, hogy milyen, természetesen nincs előre „kódolva”. Tehát pusztán azért, mert valaki pénzügyi fogyasztó, nincs előnyben a szolgáltatóval szemben.

A bíróságon is ezt kockáztatja, aki oda megy, csak az évéig is eltarthat.

Így van. Ugyanakkor a hozzánk fordulóknak is célszerű alaposan felkészülni a beadványukkal, ahogy a dal is mondja: „csak az jöjjön, aki bírja, aki tudja, hogy végigcsinálja”. De ő tényleg jöjjön. Aki csak azért fordul a PBT-hez, mert itt még nem járt a panaszával, amit semmivel sem tud alátámasztani, annak itt sem terem babér.

Van-e a világon máshol ilyen alternatív pénzügyi vitarendezési fórum, mint a PBT?

Ez egyedülálló szellemi hungaricum, eredeti magyar modell. Azért is irigyel minket több külföldi kolléga, mert egy, az összes pénzügyi szektort átfogó felügyelet áll mellettünk. Így nem történhet meg, hogy például egy pénzügyi csoport biztosítással kombinált banki termékével kapcsolatos fogyasztói panasz ügyében több hatóság egymásnak tologatná a felelősséget, miközben az ügyfél ott áll középen, kiszolgáltatottan ennek a játszmának.

Hányan dolgoznak a PBT-nél és hány tanács működik?

Huszonegy kollégánk van, akik nyilvános pályázat útján kerültek ide. Vannak volt bíróink, de biztosítóktól és pénzügyi szolgáltatóktól is jöttek munkatársak. Két jogászból és egy közgazdászból áll egy tanács, amelyből összesen hét van. S hogy összeférhetetlenség se állhasson elő, egyetlen tanácstag sem kap olyan intézményre vonatkozó ügyet, ahol korábban dolgozott.

Eddig hány üggyel keresték meg a PBT-t?

Egy év alatt 3500 ügy érkezett, s ez idáig 1600 döntés született, számos esetben a fogyasztónak volt igaza. Az esetek 35-38 százalékát viszont eljárási okból kellett megszüntetni. Ezek közé tartoznak azok a beadványok, amelyekre nincs hatáskörünk, illetve azok, amelyeket eljárási szabályok be nem tartása miatt hiánypótlásra visszaküldünk, de azt nem teljesítették. Egyéb-ként magas, 54 százalék a hiánypótlásra visszaadott beadványok aránya. Ez is azt mutatja, hogy a fogyasztók nem mindig vannak tisztában azzal, hová is jönnek. Sokszor „erős felindulásból beadott panaszokkal” találkozunk. Sőt, voltak olyanok is, akik beadták a panaszt azzal, hogy vizsgáljuk ki, ám ők ezzel ki is vonták magukat az ügyből. De ez itt nem így megy: mindenkinek magának kell vinnie az ügyeit, mint a bíróságon.

Ha egy fogyasztónak panasa van, mi legyen az első lépése?

A PBT eljárásnak feltétele, hogy a fogyasztó már megkísérelte panasa rendezését pénzügyi szolgáltatójánál, de elutasították. A fogyasztói beadványok egyik típusa amikor valamilyen jogszabályt sértett a szolgáltató. Ilyen lehet, ha a THM-et nem jól számolta ki, vagy a harmincnapos válaszadási kötelezettségének nem tett eleget, azaz pénzügyi vagy pénzügyi-fogyasztóvédelmi törvényt sértett. Ilyenkor a PSZÁF jár el. A második csoport,

amikor szerződéssel kapcsolatos problémája van az ügyfélnek. Ilyen például, hogy nem a szerződés szerint fizettetik vele a hiteltörlesztést. Ekkor jöhet a PBT-hez vagy mehet bírósághoz az ügyfél. A harmadik körbe tartozó ügyeknél csak a bírósághoz lehet fordulni. Ilyen, ha például a panaszos nem kapott hitelt, ám sokáig hitegették őt, hogy kap. Ezt biztatási kárnak nevezik, amelyben a bíróság az illetékes. A negyedik kategóriába pedig azok a panaszok tartoznak, amire nincs állami fórum. Ilyen például, ha udvariatlanul, sértően beszélnek egy fogyasztóval.

Térjünk vissza a banki panaszokra. Ha a banknál nem jár eredménnyel az ügyfél, mi következhet?

Két lehetőség van: bíróság vagy PBT. Az előbbinél ítéletet kell fizetni és éveket várni az ítéletre. A PBT-nél fogyasztói kérelmet kell kitölteni, ami az internetes honlapunkról is letölthető, s a megfelelő mellékletekkel együtt ezt be kell adni a PBT-hez. Ha minden rendben van, akkor hatvan napon belül kitűzzük a meghallgatás időpontját, ahol akár megszülethet a legjobb megoldás, az egyezség. Itt ugyanis mindenki elégedett, nincs vesztes vagy nyertes. Ha azonban nem tudnak egyezséget kötni a felek, akkor „éled fel” a PBT döntési funkciója. S attól függően, hogy a szolgáltató aláírta-e az ügynevezett alávetési nyilatkozatot vagy sem, a testület kilencven napon belül ajánlás vagy kötelezés formájában döntést tud hozni.

Ez mit jelent?

Az alávetés azt jelenti, a szolgáltató nyilatkozott arról, hogy a PBT határozatainak aláveti magát. Ez esetben kötelező a PBT döntésének végrehajtása. Ha ilyen nyilatkozat nincs, akkor ajánlást bocsátunk ki. Megjegyzem, az ajánlások körülbelül hetven százalékát végrehajtják a szolgáltatók.

Ha mégsem hajtják végre az ajánlást, mit lehet tenni?

Bíróságra mehet a kérelmező, mi pedig nyilvánosságra hozzuk a honlapunkon azon szolgáltatók nevét, akik hatvan napon belül nem hajtják végre az ajánlásunkat. Ezzel a magatartással ők azt üzenik: számukra az ügyfél csak addig fontos, amíg a pénzt befizeti. Az alávetés nem tévesztendő össze az együttműködéssel: utóbbi az eljáráshoz szükséges szolgáltatói dokumentumok beadását és a meghallgatásokon való részvételt jelenti. Ha mondjuk egy bank nem teljesíti az együttműködési kötelezettségét, akkor

a PBT ezt jelzi a PSZÁF-nak, amely ezért bírságot szab ki. Egyik nagy bankunk tavaly 11 milliós bírságot gyűjtött így össze.

Van-e rekordösszeg, amit visszaszereztek az ügyfélnek?

Van, de szerintem ez nem jó mérőszám. Ha például visszaállítják valakinek a korábban felmondott hitelszerződését, azt hogy forintostítjuk? A maximálisan ajánlásban fogyasztónak megítélt összeg egyébként 42 millió forint volt, egy végtörlesztési ügyben. Szerintem a tanács munkájának az eredményességét leginkább az összes érintett fél elégedettsége mutatja. Az eddig meghozott 1600 döntésen belül 750 egyezség született. Volt úgy ötven további olyan eset is, amikor a felek közösen vonták vissza a kérelmet. Ám valójában ez is egyezséget takar.

Hány ügyfél vonta eddig vissza a kérelmét?

Száz. Ennek kilencven százalékban az az oka, hogy a fogyasztó megkapta, amit kért. Ám a megalapozatlan ügyek között is van 15-20 olyan, akit kifizettek, de formálisan nem vonta vissza az ügyfél a kérelmét. Az 1600-ból összességében ezer olyan ügy lehet, amelyekben a két fél egyezsége tudott jutni. Eddig 95 ajánlást adtunk ki, s 26 kötelezéssel – tehát az ügyfél igazával – lezárt ügyünk volt. S akadt 450-500 ügy, amikor a fogyasztónak nem volt igaza.

Mely szolgáltató típusra érkezik a legtöbb panasz?

A panaszok körülbelül hetven százaléka a tágan értelmezett hitelintézeti-befektetési szolgáltatásokra vonatkozik. Ezen belül a bankokra beérkezett panaszok 76 százaléka hitel- és kölcsönnyújtással kapcsolatos. A második helyen a bankkártyás, a harmadikon pedig a betétes ügyek állnak. Az összes panasz harminc százaléka pedig a biztosítókat érinti. Ezen belül szintén 76 százalékot tesznek ki a lakásbiztosításokkal kapcsolatos bejelentések, s huszonöt százalék körüli az életbiztosításokat érintő panasz.

Sokan fordulnak segítséget kérve szerkesztőségünkhöz is. Számtalanszor panaszolják, hogy akár évekig sem állnak a bankok szóba velük. Önök mit tapasztaltak?

Mi is találkoztunk ezzel a problémával. Két-hároméves ügyekkel is jönnek ide. Sőt, volt olyan pénzügyi szolgáltató, amely, amíg a PBT nem működött, egyszerűen nem vett át az ügyfelektől ügyiratokat, s erről még házon belüli utasítása is volt. Ám olyan esettel is találkoztunk, ahol ugyan átvették a beadványt, de erről elismervényt nem adtak, utóbb pedig letagadták az ügyfélnek, hogy ő korábban bármit is beadott volna. A PBT hatására azonban megváltoztatták ezt a helyzetet.

Mit javasol az egy év tapasztalatai alapján az ügyfeleknek?

Minden fogyasztónak azt tanácsolom, írásban vetesse át a pénzügyi szolgáltatónál beadványát, s kérjen elismervényt erről, mert utólag nehéz rekonstruálni, hogy egy személyes megbeszélésen valójában mi hangzott el. S végül még egy tudnivaló: akinek folyamatban lévő bírósági ügye van, ugyanolyan tartalmú kérelemmel párhuzamosan nem fordulhat a PBT-hez.

Hunyor Erna interjúja megjelent a Magyar Hírlap 2012. szeptember 11-i számában, valamint a [Magyar Hírlap online-on](#).

Közel háromszáz millió forint átváltási díjat kell visszafizetnie a Raiffeisen Banknak

A PSZÁF 2012. október 31-i határidővel mintegy 290 millió forint visszafizetésére kötelezte a Raiffeisen Bankot több mint 26 ezer fogyasztó javára, s 80 millió forint fogyasztóvédelmi bírságot rótt ki, mivel a szolgáltató a deviza alapú jelzáloghiteles ügyfeleivel törvénytelenül fiztetett be konverziós díjakat. A hatóság további 1 millió forint bírságot is kivetett, mivel a Raiffeisen jogsértően emelt meg néhány díjelemet egyes lakáscélú hiteleinél.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) határozatában megtiltotta, hogy a pénzügyi szervezet lakáscélú devizahiteleinél a továbbiakban a hitelintézeti törvényt megsértve átváltási (konverziós) díjat számítson fel. E jogsértés miatt a PSZÁF 80 millió forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki. A pénzbírság mértékét az súlyosbította, hogy a bank összességében 26.277 fogyasztóval szemben 289,46 millió forint jogtalan többletbefizetéssel terhelte a fogyasztókat konverziós díjként. A PSZÁF kötelezése szerint a Raiffeisen Banknak 2012. október 31-ig vissza kell térítenie a teljes összeget az érintett fogyasztói körnek.

A PSZÁF megtiltotta azt is a Raiffeisen Bank Zrt.-nek, hogy a továbbiakban jogsértően emeljen meg egyes díjelemeket lakáscélú hiteleinél. Az előtörlesztési díjak – bár nem százalékos, de a forintban kifejezett maximumára vonatkozó – és különigazolási díjak jogsértő drágítása miatt a PSZÁF 1 millió forint bírsággal sújtotta a bankot.

A PSZÁF hivatalból indított témavizsgálatában a Raiffeisen Bank lakáscélú devizakölcsöneinek törlesztési gyakorlatát, többek között az árazást és az ügyfeleknek nyújtott tájékoztatást tekintette át 2010 októberétől. A vizsgálat megállapította: a bank – a hitelintézeti törvény egyik, a fogyasztókat védő rendelkezését megsértve – a havi törlesztő részlet és kezelési költség 1 százaléka ráugró konverziós jutalékot számított fel ügyfeleinek a több deviza alapú jelzálogkölcsönének forintban történő havi törlesztése során.

A Raiffeisen Bank ugyanis tévesen úgy értelmezte a konverziós díj megtiltására vonatkozó jogszabályi szigorítást, hogy azt csak a jegybanki középárfolyam alkalmazása esetén kellene figyelembe vennie, saját banki középárfolyama esetén azonban nem. Emellett a bank szintén tévesen értékelte úgy a törvényt, hogy a konverziós díj megszüntetése csak a jogszabály kihirdetését követő 30. nap (2010. november 27.) után kötött szerződésekre vonatkozik. Valójában a jogszabály a konverzió díjmentességét az e határidőtől számított – akár korábbi szerződési időpontú – valamennyi hiteltörlesztésre vonatkozóan érvénybe léptette.

A jogtalan konverziós díj felszámítása miatti fogyasztóvédelmi bírságot súlyosbította, hogy a Raiffeisen Bank a lakáscélú devizahitelek terheinek csökkentésére hivatott törvényi rendelkezés alapvető, egyértelmű tilalmát sértette meg. A bírság kiszabásakor a PSZÁF figyelembe vette a fogyasztóknak okozott hátrány nagyságát, s azt is, hogy a Raiffeisen Bank az eljárás során nem tett olyan nyilatkozatot, amely szerint intézkedéseket tett volna a fogyasztói többletbecfizetések visszatérítésére.

Budapest, 2012. szeptember 20.

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: Közel háromszáz millió forint átváltási díjat kell visszafizetnie a Raiffeisen Banknak](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének H-FH-I-B-1011/2012. számú határozata a Raiffeisen Bank Zrt.-nél lefolytatott fogyasztóvédelmi témavizsgálat fogyasztóvédelmi bírság kiszabásával és intézkedés alkalmazásával történő lezárásáról](#)

Vissza kell fizetnie a jogtalanul felszámított előtörlesztési díjakat az AXA Bank fióktelepének

A PSZÁF közel 44 millió forint visszafizetésére kötelezte az AXA Bank fióktelepét 380 fogyasztó javára, s 5 millió forint fogyasztóvédelmi bírságot rótt ki, mivel a szolgáltató e jelzáloghiteles ügyfélkörével törvénytelenül fiztetett be előtörlesztési díjakat. A hatóság további 1 millió forint bírságot is kivetett, mivel az AXA tucatnyi termék hirdetésében meg tévesztő, a jogszabállyal ellentétes tájékoztatást tett közzé az előtörlesztés költségéről.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) határozatában megtiltotta az AXA Bank Europe SA Magyarországi Fióktelepének, hogy a továbbiakban jogsértően vonjon le díjakat az előtörlesztéssel élni kívánó jelzáloghiteles ügyfeleitől. Az AXA fióktelepe emellett köteles megtéríteni a fogyasztókkal szemben eddig jogszabály sértő módon felszámított ilyen típusú költségeket. Utóbbi intézkedés teljesítését az AXA fióktelepe már a vizsgálat lezárulása előtt vállalta.

A PSZÁF megtiltotta azt is, hogy a pénzügyi szervezet hirdetményeiben a továbbiakban a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmába ütköző tájékoztatást nyújtson az előtörlesztési díjakról. A jogsértések miatt a PSZÁF összesen 6 millió forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki az AXA fióktelepére. A pénzbírság mértékét az súlyosbította, hogy a pénzügyi szervezet huzamos ideig összességében 380 fogyasztóval szemben 43,8 millió forint jogtalan többletbecfizetéssel terhelte a fogyasztókat.

előtörlesztési díjként. E célvizsgálat keretében a PSZÁF – a jogszabályok felhatalmazása, illetve a részére biztosított jogköreinél fogva – közel 400 fogyasztónak az érdekét tudta képviselni és részükre a jogtalanul felszámított összeget viszszaajuttatni.

A PSZÁF célvizsgálatában az AXA fióktelepének a jelzálog-fedezetű, lakáscélú vagy szabad felhasználású hitelekre vonatkozó előtörlesztésekkel kapcsolatos tevékenységét tekintette át, 2010. december 13-tól. A – fogyasztói kérelmek alapján indult – vizsgálat megállapította, hogy az AXA fióktelepe előtörlesztési díjainak felszámításával több ponton megsértette a fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló törvényt. Így számos ügyfél akkor is a hitelösszegre számított 3-4 százalékos előtörlesztési díjat volt kénytelen fizetni, amikor a jogszabály szerint ennél jóval kisebb mértékű díj vagy kifejezetten díjmentesség illette volna meg őket.

Az AXA fióktelepe a vizsgálat megállapítása szerint 12 hiteltermékre vonatkozó hirdetményében az ügyfeleknek adott megtévesztő tájékoztatással hosszú időn át megsértette a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvényt is.

A pénzügyi szolgáltató hirdetményeiben egyes termékeinél többek között csak a 2010. március 1.-je után kötött szerződés-

sek teljes végtörlesztése esetén tekintett el az előtörlesztési díjtól, noha a fogyasztói hitelről szóló törvény szerint a díjmentességre minden, 2010. december 13-a után teljesített részleges előtörlesztés esetén is mód van, ha a fogyasztó fennálló tartozása 1 millió forint alatti, s az előző egy évben nem történt előtörlesztés. E díjmentesség független a szerződéskötés időpontjától.

Az AXA fióktelepének magatartása alkalmas volt tehát arra, hogy egyes fogyasztók – a magasabb előtörlesztési díjakra vonatkozó megtévesztő információk miatt – ne is forduljanak a pénzügyi szolgáltatóhoz előtörlesztési kérelmükkel, s ne éljenek e törvényben rögzített jogukkal.

Budapest, 2012. szeptember 17.

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: Vissza kell fizetnie a jogtalanul felszámított előtörlesztési díjakat az AXA Bank fióktelepének](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének H-FH-I-B-1020/2012. számú, fogyasztóvédelmi bírság kiszabását és intézkedést tartalmazó határozata az AXA Bank Europe SA Magyarországi Fióktelepe számára](#)

Nem tisztázható a tényállás, ezért zárult le a HUN MINING-hoz kötődő piacfelügyeleti vizsgálat

A PSZÁF nem az esetleges jogsértés hiánya miatt zárta le a HUN MINING Nyrt.-hez kötődő piacfelügyeleti eljárását, hanem azért, mert a tényállás a határozat meghozatalához szükséges mértékig nem volt tisztázható, és további eljárási cselekménytől sem várható eredmény. Az ügyben nyomozás folyik.

A HUN MINING Nyrt. 2012. augusztus 28. napján rendkívüli tájékoztatást tett közzé arról, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) a HUN MINING Nyrt. által 2010. április 14. napján közzétett befektetési ajánlattal kapcsolatban lefolytatott piacfelügyeleti eljárást megszüntette. E közlemény pontosítása érdekében a PSZÁF az alábbiakat teszi közzé.

A felügyeleti eljárás hivatalból azért indult meg, mert felmerült a gyanúja annak, hogy a 2010. április 14. napján közzétett befektetési ajánlatban szereplő bizonyos információk nyilvánosságra hozatalában érintett egyes személyek megtévesztő, félrevezető információkat, adatokat hoztak nyilvánosságra. Ezzel a tőkepiaci törvény által meghatározott piacbefolyásoló magatartást valósítottak meg.

A vizsgált információk egyrészt a HUN MINING Nyrt. zártkörű alaptőke-emelése keretében kibocsátott részvények ellenértékéért szolgáltatott apport tervezett értékének meghatározása, másrészt a Magyar Fejlesztési Bank és a Rudagipsz-Mix Zrt. közötti beruházási kölcsönszerződés kapcsán merültek fel.

A PSZÁF vizsgálata és az annak keretében végrehajtott eljárási cselekmények e két témában közzétett információ köré csoport-

osultak. A piacbefolyásolás megvalósulásának tényállási eleme, hogy az adott személy az információ hamis vagy félrevezető mivoltának tudatában legyen vagy az adott helyzetben elvárható gondossággal eljárva tudatában kellett volna lennie. A PSZÁF ezért eljárása során azt is vizsgálta, hogy ki volt az a személy, aki jóváhagyta a befektetési ajánlat tartalmát és így piacbefolyásoló magatartást követhetett el.

Az eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján a határozat meghozatalához szükséges mértékben a tényállás nem volt tisztázható. Ezért a PSZÁF az eljárást – a tényállás tisztázhatóságának hiánya és nem a jogsértés hiánya miatt – megszüntette. A PSZÁF piacfelügyeleti eljárásának ilyen módon történő lezárása tehát csupán azt jelenti, hogy a tényállás megvalósítójának személye kapcsán a szükséges mértékben a tényeket nem lehetett feltárni, és a végzés nem állapítja meg azt, hogy jogsértés elkövetése nem történt meg.

A HUN MINING Nyrt. 2012. augusztus 28.-i közleményében ugyanakkor az eljárás megszüntetésének pontos okát nem jelölte meg. Mindez azért hangsúlyozandó, mert a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény külön pontja rendelkezik az eljárás jogsértés hiányában

való megszüntetéséről, és egyéb pont tartalmazza a hatóságot kötelező tényállás-tisztázás eredménytelensége okán való megszüntetésének lehetőségét.

A Büntető Törvénykönyvbe ütköző tőkebefektetési család bűncselekmény gyanúja miatt, a HUN MINING Nyrt. alaptőke-emelése kapcsán indult nyomozás a PSZÁF tudomása szerint

továbbra is folyamatban van. Ennek az eljárásnak a kimenetele független a piacfelügyeleti eljárás megszüntetésétől.

Budapest, 2012. augusztus 31.

[Sajtóközlemény: Nem tisztázható a tényállás, ezért zárult le a HUN MINING-hoz kötődő piacfelügyeleti vizsgálat](#)

Gyorselemzés – a hitelintézeti szektor a 2012. júliusi adatok alapján

A részvénytársasági hitelintézetek, hitelintézeti fióktelepek, szövetkezeti hitelintézetek adatainak gyorselemzése csak az idősorokban megjelent legfrissebb adatokra tér ki. A gyorsjelentésben a mérlegadatokat árfolyamszűrten elemezzük, az ettől való eltérést külön jelezzük.

2012 júliusában tovább folytatódott a hitelintézeti szektor mérlegének, és ezen belül az ügyfélhitelezés volumenének zsugorodása. A szektor finanszírozásának fő elemei közül a belföldi ügyfélbetét állomány kismértékben emelkedett, a közvetlen külföldi finanszírozás állománya ezzel szemben a korábbi trendnek megfelelően tovább csökkent.

2012 júliusában tovább folytatódott a hitelintézetek nettó hitelállományának csökkenése: ebben a hónapban a zsugorodás mértéke 0,9% volt, ez 0,3 százalékponttal meghaladta a júniusi visszaesés mértékét. A hitelintézetek vállalati hitelállománya egy hónap alatt 0,7%-kal, a háztartási 0,3%-kal esett vissza. A nettó hitelállomány csökkenése mindhárom alszegmenst érintette: a bankok és a banki fióktelepek esetében jellemző csökkenő trendtől a végtörlesztéshez kapcsolódó forint kiváltó hitelek nyújtásának időszakát követően a szövetkezeti hitelintézeti szektor sem tudott eltérni. A bankoknál a csökkenés a fontosabb üzletágakat – vállalati, lakossági hitelezés – és a lakossági folyószámla hitelek-től eltekintve a lakossági hiteltermékek mindegyikét egyöntetűen jellemezte.

A hitelintézetek (belföldi és külföldi) ügyfeleinek betétállománya – a júniusi 0,7%-os bővülés után – júliusban gyakorlatilag nem változott. Az ügyfélbetét állományon belül a vállalati betétek állománya mindhárom hitelintézeti típusnál, összességében 2,9%-kal emelkedett, a háztartási betétállomány hitelintézeti szinten viszont csak minimálisan 0,1%-kal bővült. A hitelintézetek betétállománya július havi stagnálását a külföldi betétek állománycsökkenése okozta, a belföldi betétek állománya ugyanis ebben a hónapban a betéti átlagkamatok kismértékű csökkenése ellenére 0,6%-kal emelkedett. A vállalati, jellemzően rövid lejá-

ratú betétállomány változó, egyik hónapról a másikra akár lényegesen is elmozdulhat. A jellemzően kevésbé volatilis állományú lakossági betétek állománynövekedését az utóbbi időben a mindenkori infláció feletti fix kamatlábat biztosító lakossági állampapírok által támasztott erős verseny is gátolta: a háztartások tulajdonában levő állampapírok állománya az idei év első hét hónapjában 32%-kal, csaknem 240 milliárd forinttal emelkedett.

Csökken, de továbbra is jelentős a részvénytársasági bankok (tulajdonosok és egyéb külföldi szereplők általi) tőkén kívüli közvetlen külföldi finanszírozása. Júliusban, a korábbi trendbe simulva 2,1%-kal esett vissza ezen források állománya. A bankok külföldi finanszírozásán belül a külföldi bankközi betétek volumene 60 milliárd forinttal emelkedett, miközben a bankok által felvett hiteleké 118 milliárd forinttal, a külföldi ügyfelek betéteié 75 milliárd forinttal csökkent. A fióktelepek külföldi finanszírozásának alakulását továbbra is a nagy, egyedi intézményekhez, illetve tranzakciókhoz köthető volumenváltozások jellemzik.

2012. szeptember 21.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés: Hitelintézeti aktivitás - 2012. júliusi statisztikai adatok](#)

[Részvénytársasági hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2012. júliusi adatokkal\)](#)

[Hitelintézeti fióktelepek idősorai \(frissítve a 2012. júliusi adatokkal\)](#)

[Szövetkezeti hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2012. júliusi adatokkal\)](#)

Gyorselemzés – 2012. júliusi befektetési szolgáltatói adatok

A gyorselemzés csak a legfrissebb adatokban látható szektorszintű változásokra tér ki. A befektetési vállalkozások havi mérleg és értékpapír, illetve a befektetési szolgáltatók havi forgalmi adatai kerültek publikálásra.

BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK MÉRLEG ADATAI

A befektetési vállalkozások mérlegét az év korábbi időszakában jellemző tendenciákban júliusban sem történt érdemi változás. Folytatódott a mérlegfőösszeg csökkenése, és az eszközoldalon továbbra is jellemző volt a pénzeszközök zsugorodása, ezúttal a korábbiaknál erőteljesebb mértékben. Ezzel szemben az értékpapírok állománya nőtt, és a forint erősödése ellenére mind eszköz-, mint forrás oldalon tovább nőttek a deviza állományok.

Az idegen tulajdonú értékpapírok volumene a májusi és júniusi mérsékelt csökkenés után kissé emelkedett, a nominálisan 3%-os növekedés azonban egyetlen vállalkozás jelentős tőzsdai részvényvásárlásának következménye volt. A mérlegfőösszeg és egyúttal a befektetési vállalkozási szektor érzékenységét mutatja, hogy akár egyetlen tranzakció is jelentős elmozdulásokat tud okozni, így a havi változások helyett a mérleg hosszabb távú tendenciáira érdemes koncentrálni.

BEFEKTETÉSI SZOLGÁLTATÓK FORGALMI ADATAI

A befektetési szolgáltatók júliusi összforgalma 3%-kal nőtt júniushoz és 7%-kal maradt el az előző év azonos hónapjához képest. A kismértékű havi növekedés háttérében elsősorban a tőzsdén kívüli értékpapírok azonnali saját számlás hitelintézeti

és hitelintézeti fióktelepi forgalmának erősödése állt. A 12-havi összesített forgalom azonban a pozitív július havi változás ellenére továbbra is csökkenő.

Annak ellenére, hogy a hitelintézetek azonnali saját számlás OTC forgalma kissé nőtt, a hitelintézetek összes forgalma továbbra is dinamikus csökkenést mutat. A többi forgalmi kategória, így a saját számlás, a tőzsdén kívüli, a határidős, a bizományosi és a tőzsdéi forgalom is csökkenést mutat, utóbbi kettőnek az összforgalomból való részesedése is mérséklődött.

Ennek megfelelően a jellemzően bizományosi tevékenységet bonyolító befektetési vállalkozások júliusi forgalma 10%-kal maradt el az előző havi, és közel 40%-kal az előző év azonos időszak forgalmától, ami számottevően csökkenő ügyfélaktivitást jelez. Ez arra enged következtetni, hogy a vállalkozások tranzakciós bevételei, illetve jövedelmezősége tekintetében is csökkenés várható.

2012.szeptember 21.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés – 2012. júliusi befektetési szolgáltatói adatok](#)

[Befektetési vállalkozások idősorai \(frissítve a 2012. júliusi adatokkal\)](#)

[Befektetési alapok idősorai \(frissítve: 2012. júniusi adatokkal\)](#)

[Befektetési szolgáltatók kereskedési adatai \(frissítve a 2012. júliusi adatokkal\)](#)

Gyorselemzés a kényszerértékesítésre kijelölt ingatlanokra vonatkozó 2012. III. negyedévi adatokhoz

A válság kitörését követően, a késedelmes jelzáloghitelek számának növekedésével felerősödött az a kockázat, hogy a hitelnyújtó intézmények a fedezeti ingatlanokat egy időben, nagy mennyiségben kísérik meg értékesíteni, jelentős túlkínálatot és ezzel áresést – az áresés gyorsulását – előidézve a lakóingatlan piacon. A Kormány ezért 2011 júliusától kvótarendszert vezetett be, behatárolva ezzel az egyes intézmények által értékesítésre kínált ingatlanok számát. A kvóta jelenleg a mindenkori fedezeti ingatlan állomány 3%-a, ami 2014-ig fokozatosan 5%-ra nő.

Az érintett pénzügyi intézmények az eddigiekben jellemzően kihasználták a kvótarendszer adta lehetőségeket, és a teljes, vagy csaknem a teljes keretnek megfelelő számú ingatlant jelölték ki. A 2012. III. negyedévre kijelölt ingatlanok esetében azonban – bár a kvóta alapja 6%-kal, a kijelölhető ingatlanok száma pedig 7%-kal nőtt az előző negyedévhez viszonyítva, – a kényszerértékesítésre ténylegesen kijelölt ingatlanok száma 10%-kal csökkent. Ennek következtében a kvótakihasználtság a pénzügyi intézmények összessége szintjén 84%-ról 71%-ra esett vissza. A változás háttérében több bank tudatos, a behajtási stratégiát érintő döntése áll. A kényszerértékesítések eddigi tapasztalatai szerint az elérhető értékesítési ár rendkívül alacsony, így az ügyletek csak jelentős veszteséggel zárhatók, esetleg eredménytelen is a kényszerértékesítés. Emellett a folyamat hosszú és költséges, pozitív eredmény esetén sem jelent érdemi előnyt egyéb behajtási stratégiákkal, például az ügyféllel történő megállapodással szemben, amelyre az intézmények továbbra is elsődleges

megoldásként tekintenek. Az ügyféllel közös értékesítés – bár szintén hosszú folyamat – mindkét fél számára kedvezőbb kimenetet ígér, és ezt a törekvést erősítheti a lakóingatlan piacának 2012. első félévében tapasztalt enyhe, és az ismert adatok szerint lassuló megélénkülése. Ugyanebbe az irányba hathat a Nemzeti Eszközkezelő általi ingatlan vásárlások megindulása, amelytől az intézmények (és az ügyfelek is) a kényszerértékesítésnél kedvezőbb megtérülést várnak.

2012. szeptember 11.

Kapcsolódó anyagok

[Kényszerértékesítésre kijelölt fedezeti lakóingatlanok adatai \(2012. szeptember 11.\)](#)

[Gyorselemzés a kényszerértékesítésre kijelölt ingatlanokra vonatkozó 2012. III. negyedévi adatokhoz](#)

Összefoglaló a Felügyelet fogyasztóvédelmi célú, 2012. II. negyedéves hatósági tevékenységéről

A II. negyedévben enyhén emelkedett a pénzüpi szektorral kapcsolatos fogyasztói kérelmek száma, míg a pénztári szektorra vonatkozóan jelentősen kevesebb megkeresés érkezett.

A Felügyelet fogyasztóvédelmi célú 2012. II. negyedéves hatósági tevékenységét bemutató összefoglaló I. fejezete tartalmazza a Felügyelethez érkezett fogyasztói kérelmeket, melyeket a Felügyelet hatósági eljárásban vizsgál meg, valamint az Ügyfélszolgálathoz érkezett és közvetlenül megválaszolt megkereséseket; a II. fejezet pedig bemutatja a Felügyelet fogyasztóvédelmi hatósági eljárásainak, vizsgálatainak tapasztalatait.

I. A FELÜGYELETHEZ BENYÚJTOTT FOGYASZTÓI KÉRELMEK ALAKULÁSA

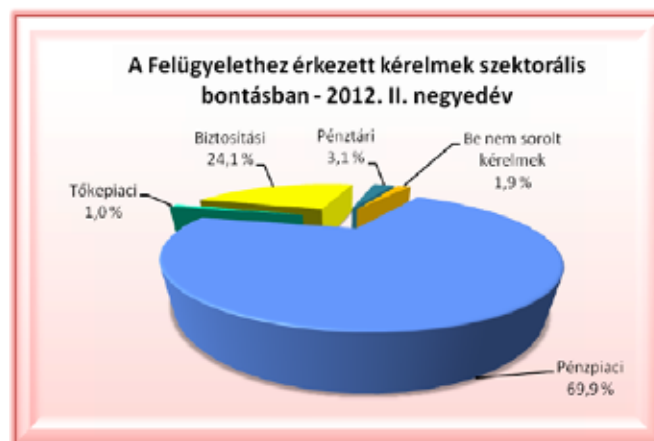
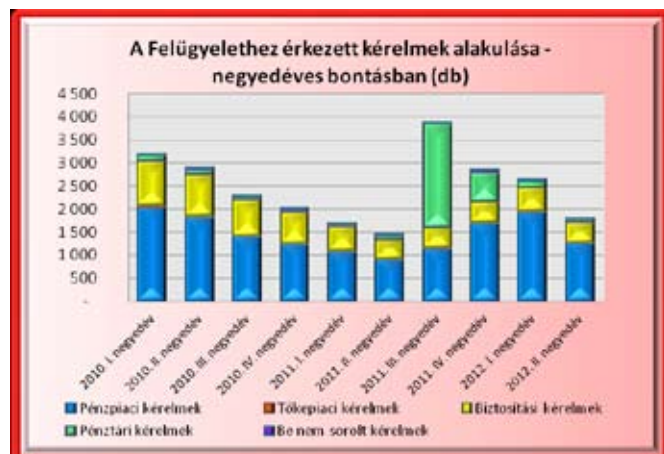
Fogyasztói kérelmek azok a jogszabályban meghatározott tartalmi és formai szempontoknak megfelelő kérelmek, amelyeket a Felügyelet hatósági fogyasztóvédelmi eljárás keretében vizsgál, és amely révén ellenőrzi, hogy az ágazati jogszabályokban meghatározott fogyasztóvédelmi rendelkezéseknek megfelelő-e a kérelemmel érintett pénzügyi szervezet tevékenysége. A megkeresések azok az Ügyfélszolgálathoz érkezett beadványok, e-mail-ek, telefonos és személyes érdeklődések, amelyek nem vizsgálhatók hatósági eljárás keretében, valamint amelyek célja általános tájékozódás, illetve információkérés a Felügyelet-től.

62,0 %-ról 69,9 %-ra nőtt a múlt év azonos időszakához képest, addig a biztosítók szektorokon belüli részaránya 28,5 %-ról 24,1 %-ra csökkent.

A **pénztári szektort** érintő kérelmek száma a megelőző három negyedévben megfigyelhető ugrásszerű növekedés után – amely a magánnyugdíjpénztári tagok társadalombiztosítási rendszerbe történő visszalépéséhez kapcsolódó tagi kifizetésekkel függött össze – a tárgynegyedévben erőteljesen visszaesett.

2012. II. negyedévére vonatkozóan a fogyasztói kérelmek megoszlását – összehasonlítva az előző negyedév és az előző év hasonló időszakának adataival – az alábbi táblázat foglalja össze:

Szektor	2011. II. negyedév		2012. I. negyedév		2012. II. negyedév		2012. II. né. / 2012. I. né.	2012. II. né. / 2011. II. né.
	darab	megoszlás	darab	megoszlás	darab	megoszlás	%	%
Pénzüpi	903	62,0%	1 930	73,1%	1 260	69,9%	65,3%	139,5%
Tőkepiaci	20	1,4%	26	1,0%	18	1,0%	69,2%	90,0%
Biztosítási	414	28,5%	505	19,1%	435	24,1%	86,1%	105,1%
Pénztári	71	4,9%	133	5,0%	56	3,1%	42,1%	78,9%
Be nem sorolt kérelmek	46	3,2%	47	1,8%	34	1,9%	72,3%	73,9%
Összesen	1 454	100,0%	2 641	100,0%	1 803	100,0%	68,3%	124,0%

2012. augusztus 31.

2012. II. negyedévében a Felügyelethez összesen 1 803 darab fogyasztói kérelem érkezett.

A negyedéves bontásban részletezett számadatok a mellékletben található 1. sz. táblázatban tekinthetők meg.

Megfigyelhető, hogy míg a pénzüpi szektoron belüli megoszlása számottevően, 7,9 százalékponttal,

[Az összefoglaló teljes szövege.](#)

PSZÁF tájékoztatók: Fizetéskönnyítő lehetőségek devizahitel-adósoknak

A Felügyelet 2012 szeptemberében új fogyasztóvédelmi tájékoztató füzetet jelenetett meg 100 000 példányban, amely elérhető a bankfiókokban, postákon és a pénzügyi tanácsadó irodákban, illetve megtalálható a Felügyelet honlapján.

A hazai lakosság nagy része az elmúlt évek során kénytelen volt szembesülni a devizaárfolyamok változásának negatív következményeivel. A hitelintézetek és a kormányzat közösen kidolgozott programjai az eltérő helyzetű, de azonos problémával küzdő adósokon kívánnak segíteni. A kiadvány a devizahitel-adósok számára elérhető különböző állami programokkal kapcsolatos fontosabb tudnivalókat foglalja össze:

TÖRLESZTÉS RÖGZÍTETT ÁRFOLYAMON

A **programban** való részvétel azon deviza alapú jelzáloghitellel (pénzügyi lízingszerződéssel) rendelkező adósoknak ajánlott, akik jelenleg esetleg törlesztési gondokkal állnak szemben, de megítélésük szerint pénzügyi kilátásaik hosszabb távon (3-5 éven belül) várhatóan javulni fognak.

AZ OTTHONTEREMTÉSI KAMATTÁMOGATÁS

A **program lényege**, hogy az állam – az alábbiakban látható hitelcélokra felvett – forint-kölcsönök kamatfizetéséhez kamattámogatást nyújt a futamidő első 5 évében. A kamattámogatás kizárólag a forint alapú hitelekhez vehető igénybe, ahol a kamat, a költség, valamint a tőke törlesztése is forintban történik. A kamattámogatást 2012. december 31-ig lehet igényelni.

A NEMZETI ESZKÖZKEZELŐ ZRT. (NET) ÁLTAL NYÚJTOTT LEHETŐSÉG

A **NET** feladata azoknak a szociálisan leginkább rászorult hiteladósoknak a megsegítése, akiknek jelzáloghitellel terhelt ingatlanuk van, és fizetési kötelezettségeiknek tartósan – legalább 180 napja – nem tudnak eleget tenni.

A **NET** törvényben foglalt feltételek (pl. a törvény alapján szociálisan rászorult, az ingatlan forgalmi értéke nem haladja meg Budapesten és a megyei jogú városokban a 15, egyéb településen a 10 millió Ft-ot stb.) fennállása esetén ezeket az ingatlanokat megvásárolja, biztosítva egyúttal, hogy az adós bérlőként a lakásban maradhasson.

A **lehetőség lényege**, hogy a NET által kifizetett vételárat meghaladóan a hiteladósok ne maradjon fenn tartozása a pénzügyi intézménnyel szemben, tehát a tartozás fennmaradó része elengedésre kerüljön.

A **programba** mind a deviza, mind a forint alapú jelzáloghitel szerződéshez fedezetként szolgáló ingatlanok bevonhatók, függetlenül attól, hogy a hitelszerződés lakáscélú vagy szabadfelhasználású volt-e.

A **hiteladósok** számára kidolgozott állami programokkal kapcsolatosan

- további információkat talál a PSZÁF honlapján, a www.pszaf.hu/fogyasztoknak aloldalon,
- érdeklődhet a pénzügyi intézményeknél, illetve

- felkeresheti a 11 megyeszékhelyen megtalálható [pénzügyi tanácsadó irodákat](#).

2012. szeptember

[Fizetéskönnyítő lehetőségek devizahitel-adósoknak](#)

Banyár József: Drágák-e a magyar (nemélet-)biztosítások?

BEVEZETÉS

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete („Felügyelet”) rendszeresen elemzi a rendelkezésére álló adatokat abból a célból, hogy megtudja van-e, és milyen jellegű teendője van, ha azt szeretné, hogy a magyar ügyfeleket egy fejlett, sokoldalú, hatékonyan működő és ügyfélorientált biztosítási szektor szolgálja ki. Ezeknek az elemzéseknek a kiindulópontja általában egy egyszerű kérdés, vagy egy magától értetődő(nek tűnő) állítás, amit a rendelkezésünkre álló adatok sokoldalú elemzésével próbálunk meg megválaszolni, igazolni, vagy cáfolni. Tavaly arra kerestük a választ, hogy „A magyar biztosítási piac nemzetközi összehasonlításban” vajon alulfejlett, vagy sem? A közkeletű válasz egyértelmű volt: alulfejlett, hiszen a GDP arányosan sokkal kevesebbet költünk biztosításra, mint a fejlett országok. Az elemzés azonban megmutatta, hogy nemzetközileg a biztosításra költött pénz erősen függ a GDP nagyságától, tehát nem a legfejlettebb, hanem a hasonló fejlettségű országokkal kell összehasonlítani biztosítási piacunkat. Ezt ebben a tanulmányban megtettük, s megállapítottuk, hogy Magyarország biztosítási piac fejlettsége megfelel általános fejlettségünknek, tehát ez ügyben nem szükséges átfogó felzárkózási projektet indítani, ugyanakkor némely biztosítási ágazat mutatnak bizonyos elmaradottságot, tehát teendő azért akad.

Jelen elemzésünkben a címben feltett, szintén egyszerű kérdést próbáltuk meg megválaszolni. Bár a kérdés egyszerű, a válasz – ami egyébként, mint látni fogjuk, igenlő – nem az. Elemzésünkben több helyen jeleztük, hogy azon a jövőben hol lehet majd finomítani. Ezekhez azonban jellemzően olyan adatokra lenne szükség, amely jelenleg még nem áll a rendelkezésünkre. Elemzésünket egyúttal vitára is bocsátjuk: hogyan lehetne árnyalni, pontosítani az így nyert képet, illetve milyen teendők következnek az eredményekből?

Mint látni fogjuk, az eredeti kérdést, ami általában a biztosítások árára vonatkozott – módszertani okokból – egyelőre kénytelenek voltunk leszűkíteni a nemélet-biztosításokra. Terveink kö-

zött szerepel ugyanakkor hasonló – de valószínűleg teljesen más módszertani bázison felépülő elemzés lefolytatása az életbiztosítások árait (díjaira).

EGY BIZTOSÍTÓ PÉNZÁRAMAI

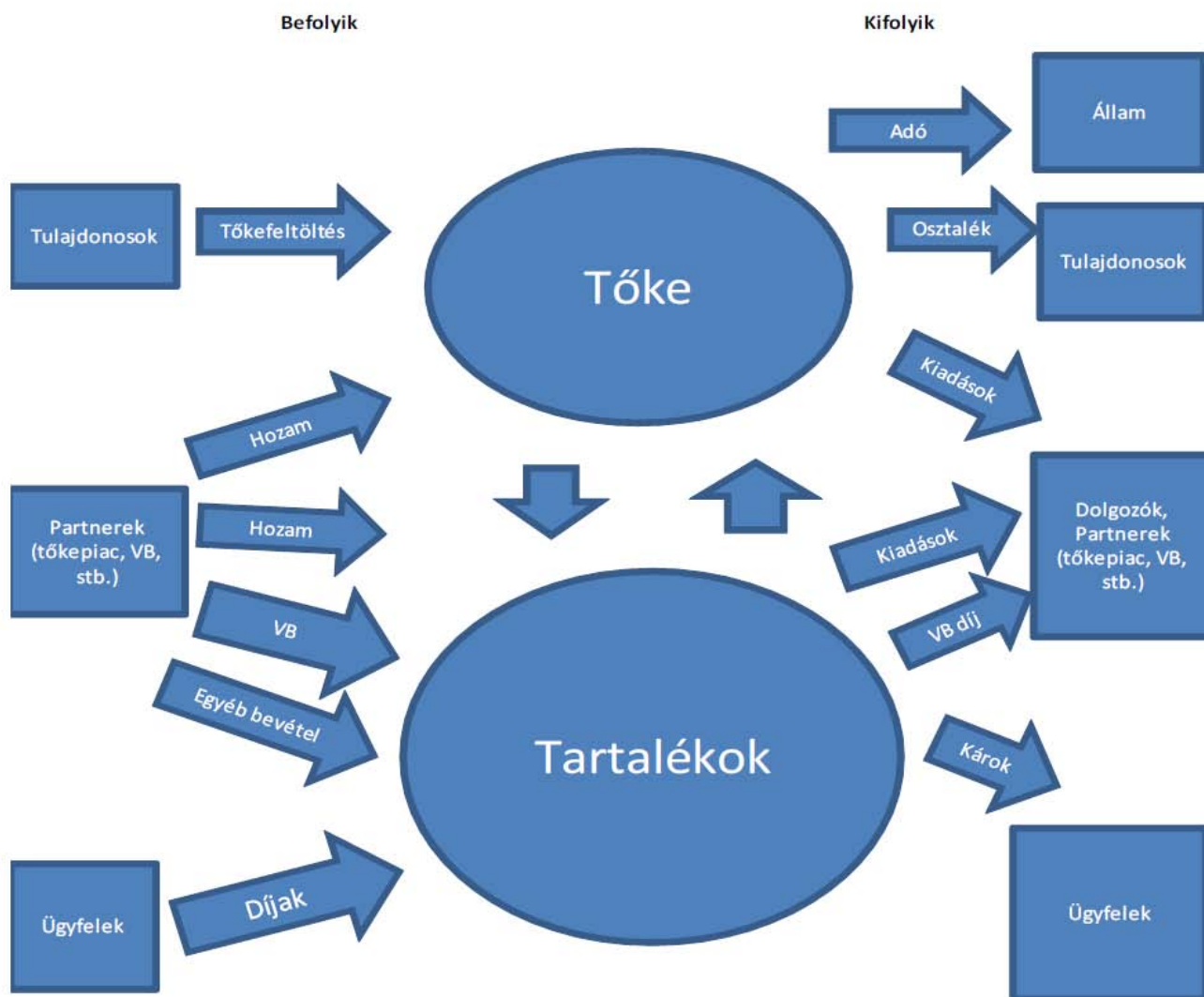
A kérdés megválaszolásához hasznos előbb sematikusán áttekinteni egy biztosító főbb pénzáramait. Egy biztosítóba különböző jogcímen folyamatosan folynak be pénzek, s ugyancsak folyamatosan folynak ki onnét. A biztosítón azonban nem csak átfolynak ezek a pénzek, hanem – esetleg évtizedekig – „parkolnak” is. A befolyó és kifolyó pénzeket flow, a „parkoló” pénzeket stock mutatókkal lehet bemutatni.

Nagy általánosságban a következő pénzáramlások történnek:

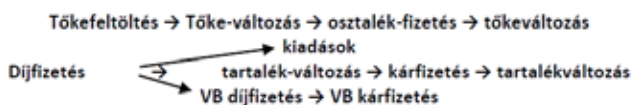
Befolyó pénzek	„Parkoló” pénzek	Kifolyó pénzek
A saját tőkével kapcsolatos pénzáramok		
tőkefeltöltés - a tulajdonosi befizetésből - hozamokból (tőkén elért) - nyereségből	tőke	osztalék (tőkéből származó) - befektetési költségek (tőkére) - veszteség (költségek fizetése tőkéből) - adó (a tőke hozamára jutó nyereségből)
A tőke és az ügyfelek pénzárama közti kapcsolatok		
tőke pótolja a díjbevételt (tartalékfeltöltés tőkéből - az ügyfeleknek befolyó pénz)		tőke pótolja a díjbevételt (tartalék-feltöltés tőkéből - a saját tőke szempontjából kifolyó pénz)
Az ügyfelek pénzével kapcsolatos pénzáramok		
biztosítási díjak vizontbiztosítási (VB) kárfizetés - arányos - nem arányos egyéb bevétel hozamok (tartalékra elért)	tartalékok (matematikai, függő-kár, káringadozási, stb.)	kiadások (költségek) - szerzési - kárrendezési - igazgatási - befektetési (tartalékra) kárfizetés - tényleges kifizetés és tartalék-változás VB díjfizetés - arányos - nem arányos adó (nem a tőke hozamára jutó) - osztalék (biztosítástechnikai tevékenységből származó)

A fontosabb pénzáramokat (némileg leegyszerűsítve) szemlélteti az alábbi ábra:

Ezek közül a pénzáramok közül bizonyosak logikailag összetartoznak, így például:

A fenti táblázatban és az ábrán is látszik, hogy a pénzáramok összességében két fő ágra bomlanak szét, egyrészt a biztosító saját tőkéjével, másrészt az ügyfelek pénzével kapcsolatos pénzáramokra, amik között természetesen van kapcsolat (ami szintén látszik az ábrán és a táblázatban). Ugyanakkor azt is mondhatjuk, hogy a biztosító pénzáramai közül a

Díjfizetés → tartalék-változás → kárfizetés → tartalékváltozás

kitüntetett jelentőséggel bír (mondhatni elsődleges pénzáram), ugyanis ez fejezi ki a biztosító deklarált célját. A többi pénzáram ennek alá van rendelve (mondhatni másodlagosak): ahhoz szükségesek, hogy az elsődleges pénzáram jól tudjon működni. Kiadásokra szükség van a biztosítási üzem fenntartásához, megfelelő nagyságú tőkére a folyamatos működés biztonságához, osztalékra, illetve a tőke növekedésére a tulajdonosok folyamatos érdekltségének fenntartásához a biztosítási üzem működésében, a VB díjakra pedig a kockázatok porlasztásához.

Nagy általánosságban azt lehet mondani, hogy egy biztosító akkor tölti be jól a célját, ha az elsődleges pénzáram domináns az öt „kiszolgáló” másodlagos pénzáramokkal szemben. Ez természetesen nem csak az egyes biztosítókra, de egy ország egész biztosítási szektorára is igaz.

MIKOR TEKINTHETŐ DRÁGÁNAK EGY BIZTOSÍTÁS?

Abból a szempontból, hogy mikor tekinthető egy biztosítás drágának, a biztosító saját tőkéjével kapcsolatos pénzáramlás nagyrészt irreleváns, csak az a fontos, hogy mire fordítják a biztosítás díját. Ha azt főleg kárkifizetésre, akkor – legalábbis első megközelítésben – az nem tekinthető drágának, ha főleg másra (elsősorban költségekre, illetve a biztosító, viszontbiztosító nyereségére), akkor viszont drágának mondhatjuk azt. Ez persze csak az első durva megközelítés, amit az alábbiakban, több lépésben finomítani fogunk.

Az első finomítás mindjárt a biztosítás díjának elköltséivel kapcsolatos. Mint fentebb láttuk, még ha szét is választjuk a biztosító tőkéjével és a díjakkal kapcsolatos pénzáramokat, akkor sem mondhatjuk azt, hogy a biztosító kárkifizetéseinek és (a

biztosítással kapcsolatos) kiadásainak az egyetlen forrása a díj-bevétel. A másik a tartalékokon elért hozam. Ennek jelentősége azonban radikálisan különbözik a biztosítás két ágában, az élet- és a nemélet-biztosításban. A nemélet-biztosítás tekintetében a hozamoknak marginális, kiegészítő szerepe van csak, ezért az elemzési módszertan kialakítását nem igazán érinti (s így azt az alábbiakban figyelmen kívül is hagyjuk). Az életbiztosítások (főleg a Magyarországon azok döntő hányadát kitevő megtakarítási jellegű életbiztosítások) esetében a hozamok jelentősége olyan nagy, hogy az alább kifejtendő módszertan alkalmazása teljesen félrevezető eredményeket adna. Ezért jelen anyag hatókörét korlátozzuk a nemélet-biztosításokra, s – terveink szerint - az életbiztosításokra vonatkozó hasonló elemzés elkészítéséhez egy teljesen más módszertant alakítunk ki egy másik elemzés keretében.

Nézzük tehát, hogy Magyarországon az elmúlt 10 évben összességében a nemélet-biztosítás díjainak mekkora részét fordították kárfizetésre

A NEMÉLET-BIZTOSÍTÁS KÁRHÁNYADAI

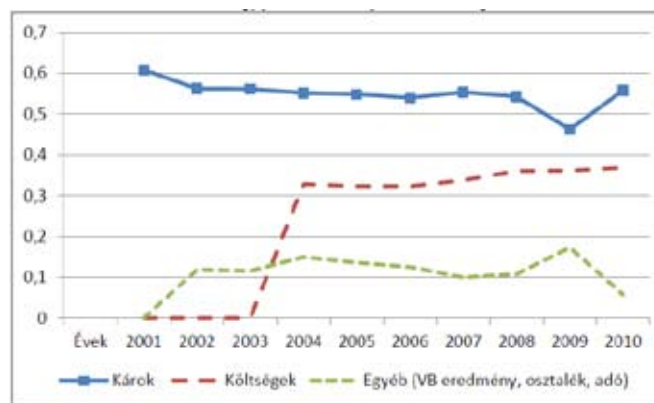
Díjakkal kapcsolatos pénzáramok (a bruttó megszolgált díj árnyában)

Évek	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Károk (kárfizetés és kár-tartalékváltozás)	60,9%	56,3%	56,2%	55,2%	54,9%	54,0%	55,4%	54,3%	46,2%	55,9%
Költségek	N.a.	N.a.	N.a.	32,9%	32,3%	32,3%	33,8%	36,1%	36,2%	36,9%
Egyéb (VB eredmény, osztalék, adó)	N.a.	11,9%	11,5%	15,0%	13,6%	12,5%	9,9%	10,7%	17,3%	5,7%
Összesen	N.a.	N.a.	N.a.	103,1%	100,9%	98,8%	99,1%	101,1%	99,7%	98,4%

Forrás: PSZÁF

Látszik, hogy ez a három fontosabb tényező együtt viszonylag jól megközelítette az éves (megszolgált) díjat. Az összesen rovatban 100%-ot várni nem lenne ésszerű, ugyanis az adott évi kárfizetések nem teljes egészében tartoznak az adott évi díjakhoz, sok az előző, illetve korábbi évekről áthúzódó kárfizetés, illetve az adott évi károk egy részét majd más években fogják kifizetni. Itt kell megemlékezni még a tőkéből való esetleges feltöltésről és a tartalékok kamatáról is, amelyek valamennyire mind eltérítik az eredményt a 100%-tól. Ezek fényében (az elemzés használhatóságát tekintve) megnyugtató, hogy az összesen rovat mégis milyen közel van minden évben ehhez az értékhez.

Ábrázolva a fenti táblázatot, hogy jobban látszódnak az esetleges trendek:

Forrás: PSZÁF

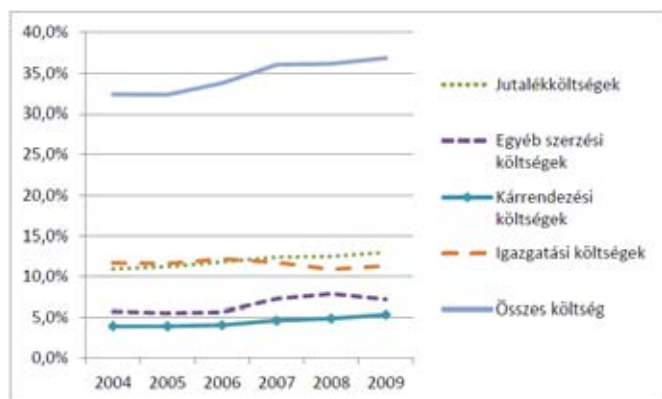
Az ábrából látszik, hogy az összevont nemélet-kárhányad Magyarországon az elmúlt évtizedben alapvetően (de nem egyenletesen) csökkenő irányzatot mutatott, az évtized végén egy erős – bizonytalanságot mutató – hullámmal. Ez nagyon nagy általánosságban azt jelenti, hogy az évtized folyamán drágultak a biztosítások.

Az évtized elején a költségek, illetve a viszontbiztosítás vonatkozásában még hiányosak voltak a PSZÁF által gyűjtött adatok, de 2004-től már többé-kevésbé megmondhatjuk, hogy mire ment el a nem kárfizetésre kiadott pénz. Alapvetően a költségekre, amelyek egy enyhe, de stabil növekvő tendenciát mutattak. A legkisebb 2005-2006-ban volt a nagyságuk 32,3%-al, ami az évtized végére 36,9%-ra nőtt, ami több mint 4,5%-os növekedés. A VB-osztalék-adó pedig bizonyos mértékig tükrömozgást mutat a kárhányaddal, ami logikus, tekintve, hogy ez egyféle „maradék” tényező (leginkább az osztalék miatt – de mint alább még látjuk, a VB miatt is).

Érdeemes megnézni azt is, hogy a költségeknek mi a szerkezete, vagyis mi okozta a fenti emelkedő tendenciát.

Évek	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Jutalékköltségek	N.a.	N.a.	N.a.	11,5%	11,0%	11,2%	11,8%	12,4%	12,5%	13,0%
Egyéb szerzési költségek	N.a.	N.a.	N.a.	5,7%	5,7%	5,6%	5,7%	7,2%	7,8%	7,2%
Kárrendezési költségek	4,1%	3,7%	3,6%	3,8%	3,9%	3,9%	4,1%	4,6%	4,9%	5,4%
Igazgatási költségek	12,0%	11,2%	11,3%	11,7%	11,7%	11,6%	12,2%	11,8%	10,9%	11,3%
Összes költség	N.a.	N.a.	N.a.	32,9%	32,3%	32,3%	33,8%	36,1%	36,2%	36,9%

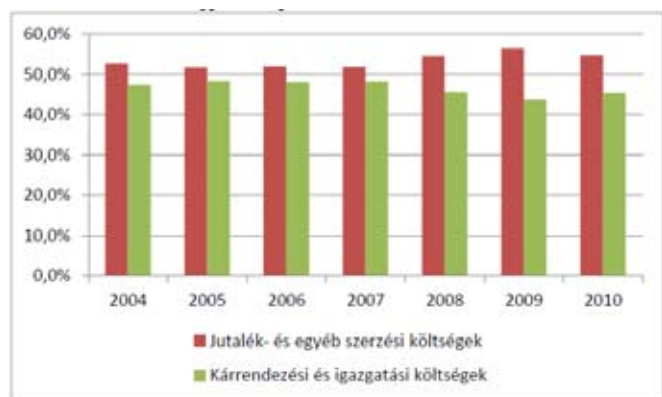
Ábrában áttekintve:

Forrás: PSZÁF

Látszik, hogy az igazgatási költségek inkább enyhén csökkentek (az évtized eleji 12%-ról az évtized végre 11,3%-ra), de enyhe hullámváz is érezhető ebben. A kárrendezési költségek (végig a legkisebb költséggrész) enyhén emelkedtek (kis hullámvázssal 4,1%-tól 5,4%-ra). A jutalékköltségek folyamatosan emelkedtek (szintén kis hullámvázssal) 11,5%-ról 13%-ra – de az adatsor rövidsége miatt ezt rövidebb idő alatt tették meg), s az egyéb szerzési költségek szintén jelentősen emelkedtek 5,7%-ról 7,2%-ra.

Ha összevonjuk a jutalék- és egyéb szerzési költségeket, illetve a kárrendezési és igazgatási költségeket, s megnézzük arányukat az összes költségen belül, akkor azt látjuk, hogy az előbbi mindig meghaladta a költségek felét, és (hullámvázokkal) növekvő tendenciát mutat, a másik kárára. Vagyis a költségek növekedésének az oka elsősorban a szerzéssel összefüggő költségek növekedése.

Forrás: PSZÁF

A TŐKE FIGYELEMBE VÉTELE

Az, hogy az elemzésben csak a díjakra vonatkozó pénzáramokat kell nézni, a tőkére vonatkozót nem, csak akkor igaz, ha a két pénzáramot nem köti össze semmi, vagyis ha elhanyagolható a tőkéből történő tartalékfeltöltés (vagyis a károk tőkéből történő finanszírozása). Nagy általánosságban, egy konszolidált piacon ez a helyzet, hiszen a tőkéből történő kárrendezés leginkább kezdő biztosítóknál fordulhat elő, ahol még nem elég nagy az állomány, s ezért nagy lehet a károk volatilitása (különösen, ha nem elég gondos viszontbiztosítási szerződés áll az állomány mögött), s akkor, ha valami szokatlan történik a piacon, s megugranak a kárhányadok, veszteségesek lesznek a biztosítók. Ezért érdemes lenne számszerűsíteni, hogy mekkora a tőkéből történő tartalékfeltöltés.

A fenti modell bázisán, a rendelkezésükre álló adatok alapján megpróbáltuk modellezni a magyar biztosítók tőkeáramlását, hogy kiderítsük, hogy fordítottak-e tőkét tartalékfeltöltésre, illetve mekkorát. Az elemzés alapján kaptunk is egy adatsort, azonban az nem volt konzisztens azzal az adatsorral, amit viszont úgy kaptunk, hogy megnéztük, hogy a tartalékváltozásnak mik a forrásai (benne a tőkéből történő tartalékfeltöltéssel), így ezt a tényezőt egyelőre nem tudjuk figyelembe venni az elemzésünkben, az erre irányuló elemző munkát még finomítani kell, hogy konzisztens adatokat kapjunk. Úgy véljük ugyanakkor, hogy ennek a tényezőnek a pontos figyelembe vétele csak kismértékben változtatja meg az eredményeinket és következtetéseinket.

DRÁGULT, VAGY DRÁGA?

A fentiek alapján már sokkal többet tudunk arról, hogy mennyibe kerülnek is összességében a magyar nem-életbiztosítások, de azt nem tudjuk megmondani, hogy ez sok-e vagy kevés? Azt már megállapítottuk, hogy az elmúlt években valamelyest drágultak, s hogy ennek a drágulásnak az egyik fontos tényezője a szerzési költségek emelkedése, de azt nem tudjuk megmondani, hogy összességében drágák-e vagy sem a magyar nem-élet-biztosítások. Ehhez valamiféle benchmarkra lenne szükség. A lehetőségek:

1. nemzetközi benchmark
2. az egész piac viszonyítása egy konkrét üzletághoz
3. az egész piac viszonyítása egy konkrét biztosítóhoz

Nézzük sorjában!

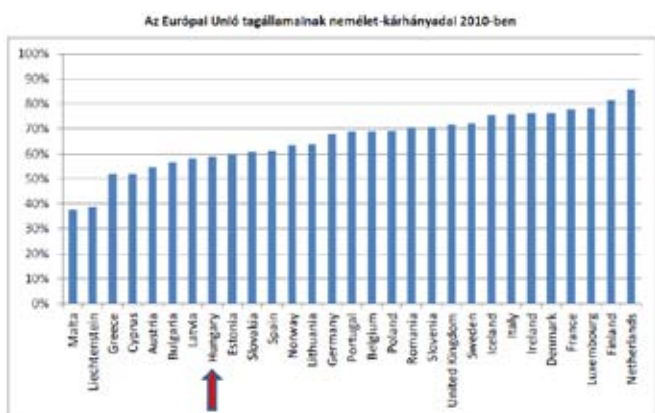
NEMZETKÖZI BENCHMARK

A kár- és költséghányadokra nehéz nemzetközi adatot találni, de a CEIOPS, illetve az EIOPA fennállása óta léteznek ilyenek az EU tagállamokra 2003-tól (bár az első időkből nehezen kezelhető formátumban). Ezek a pénzügyi stabilitási jelentések statisztikai mellékletében találhatók (<https://eiopa.europa.eu/>)

publications/financial-stability/index.html), az utolsó elérhető év a tanulmány készítésekor 2010 volt. Ha ezekből az adatokból kiszámítjuk a nemélet költség és kárhányadokat, akkor az alábbi ábrákat kapjuk:

Forrás: EIOPA

Forrás: EIOPA

A kárhányad itt a tartalékfeltöltés nélküli értéket mutatja, szemben a fenti elemzéssel. A költséghányad vonatkozásában az itteni adatok nem konzisztensek a fenti elemzés magyar adataival, mert a mi adataink szerint 2010-ben 4%-al magasabbak voltak a költségek.

Mindenesetre nagyon érdekes tanulságokat vonhatunk le így is a két ábrából:

- a költséghányadok tekintetében inkább a magas értékű országok közé tartozunk. Nálunk magasabb értékkel jellemzően a hasonló fejlettségű és fejletlenebb EU-tagállamok rendelkeznek. Szintén jellemzően (de nem egyértelműen) a fejlettebb országok alacsonyabb, sőt jelentősebb alacsonyabb értékeket mutatnak. Ebből az látszik, hogy nálunk a biztosítók relatíve magas költségekkel működnek, a költségsszínvonal lehetne a jelenlegi akár harmada is;
- a kárhányadok tekintetében inkább az alacsonyabb értékű országok közé tartozunk, a magasabb értékeket inkább a fejlettebb országok érik el.

Mindezekből (mindkettő fenti ábrából) arra lehet következtetni, hogy a fejlettebb országokban nagyobb a verseny, s tudatosabbak a fogyasztók, ami lejjebb viszi a biztosítások költségsszintjét, és feljebb a kárhányadokat. Ezek alapján a magyar biztosítási piac nem-élet termékei – nagy általánosságban – inkább drágának, mint olcsóknak tűnnek.

Mivel szembeötlő, hogy hasonló adatokkal a fejlettségben hozánk hasonlókat rendelkeznek, ezért a magas költségeket magyarázhatják átmeneti tényezők is, úgymond:

- nálunk (is) még tart a biztosítási piac kiépülése, ami kezdeti beruházást igényel, s a magas költségekben a beruházás megtérülése tükröződik;
- a piac még felfutóban van, ezért a biztosítók magasabb kapacitásokat hoztak létre, mint az aktuális állományhoz szükséges, és ezt tükrözik a magasabb költséghányadok;
- a biztosítások átlagdíja alacsonyabb nálunk, mint nyugaton, míg sok költsége (pl. a nyugatról be-szerzett informatikai eszközök, programoké) ugyanakkora, mint nyugaton, amiből szintén egy magasabb költséghányad következik.

További elemzésre lenne szükség annak eldöntéséhez, hogy ezek a magyarázatok mennyire helytállóak.

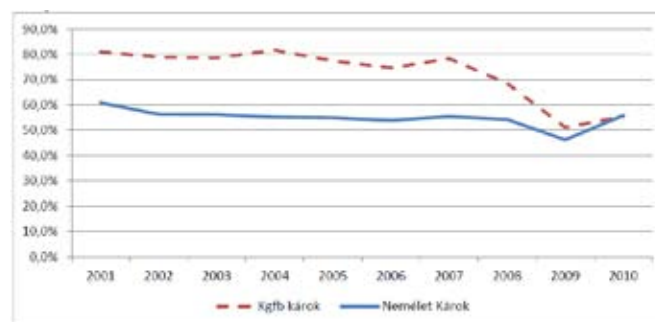
KGFB, MINT BENCHMARK

Tehát a fenti elemzés nagy különbséget mutat a nemzetközi és a magyar adatok közt, de ezekre elképzelhetők olyan magyarázatok is, amelyekből az egyszerű „a magyar biztosítások nemzetközi összevetésben drágák” típusú megállapításnál árnyaltabb következtetések vonhatók le. Ezért is érdemes a benchmarkokat a hazai piacon belül is kutatni, ahol az előbb említett nemzetközi összehasonlításból adódó problémákat közömbösíteni lehet.

Benchmarkként szolgáló konkrét üzletágként a nemélet-biztosítások területén magától adódik a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás (KGFB) két oknál fogva:

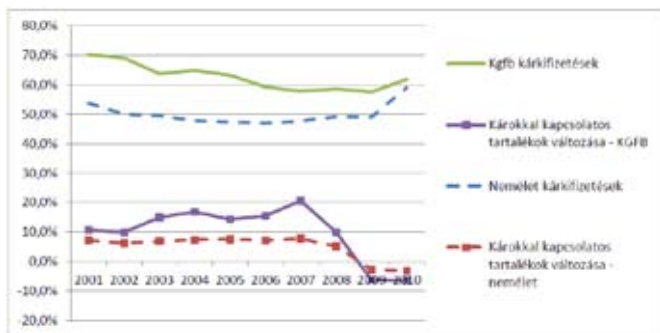
- kiemelt figyelem fordul felé, így sok adatunk megvan erre vonatkozólag, így el tudjuk végezni az összehasonlítást
- ebben az üzletágban a biztosítási piacon belül érezhetően nagyobb a verseny, ami az utóbbi időben folyamatosan csökkentette a biztosítási díjakat. Így joggal feltételezhetjük, hogy itt a díjak sokkal inkább megközelítették a még lehetséges legalacsonyabbat, mint más biztosítási területeken (miközben összpiacon szinten az üzletág nyereséges).

Ha először a károkat nézzük meg, akkor azt látjuk, hogy az évtized nagyobbik részében kb. 20%-al magasabban voltak a KGFB károk, mint általában a nemélet károk (amelyeknek egyébként részét képezik). Az évtized végére azonban a két görbe erőteljesen közelített egymáshoz, főleg úgy, hogy a KGFB kárgörbe csökkent erőteljesen.

Forrás: PSZÁF

A fentiekben „kár” alatt a kárkifizetés és a tartalékváltozás összegét értettük. A két görbe különbsége jelentősen kisebb, ha csak az aktuális kárkifizetést vesszük:

Forrás: PSZÁF

Látszik, hogy a kárkifizetések a károknál kiegyenlítettebb képet mutatnak, azonban itt is igaz, hogy a KGFB kárkifizetések magasabbak a nemélet kárkifizetéseknél, azonban a két görbe közelít egymáshoz. A károk nagyobb különbségeit, majd az évtized végi nagyon erős csökkenését a tartalékváltozások eltérései és ingadozásai okozták. Az évtized nagyobbik részében a kártartalékokat intenzíven képezték, azonban a KGFB esetében sokkal nagyobb mértékben, mint a többi nemélet ágazatnál. Az évtized végén (feltehetőleg a válsággal is össze-függésben, de talán azért is mert a biztosítók „megnyugodtak”, hogy a késői károk nem „szállnak el” annyira, mint amennyire tartottak tőle) azonban a biztosítók nagymértékű kárfelszabadításba kezdtek, ami megint csak a KGFB esetében volt erősebb.

Összességében azonban mindkét ábra arról győz meg, hogy a nemélet-biztosítások inkább drágának tekinthetők, hiszen egy erősebb versenynek kitett részük szignifikánsabban nagyobb, a fejlett országok kárhá-nyadához közelítő értéket mutat.

Az is világos ugyanakkor, hogy a KGFB évtized elején mutatott magas kárai (tehát kárkifizetés + tartalékváltozás/tartalékképzés) nem voltak fenntarthatóak, ugyanis míg a nemélet-biztosítások esetében a károk, költségek, egyéb összege viszonylag szorosan 100% (vagyis az összes díj által lehetővé tett mérték) körül mozgott, addig a KGFB esetében a következő a kép:

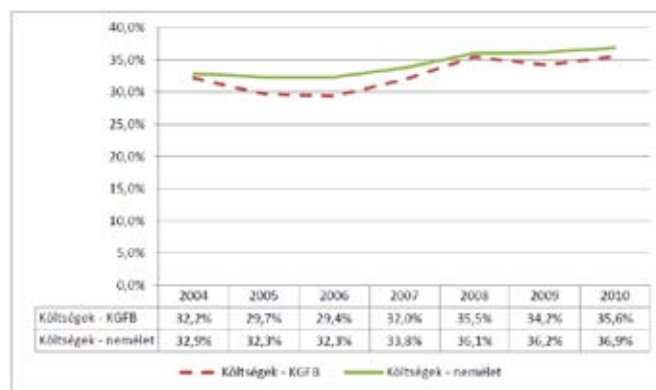
Évek	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
KgfB károk	81,0%	78,9%	78,6%	81,7%	77,4%	74,7%	78,3%	68,5%	51,2%	55,5%
Költségek	n.a.	n.a.	n.a.	32,2%	29,7%	29,4%	32,0%	35,5%	34,2%	35,6%
VB eredmény	3,0%	2,9%	3,5%	4,2%	3,6%	2,5%	-0,7%	1,8%	3,9%	3,7%
Összesen	n.a.	n.a.	n.a.	118,1%	110,8%	106,6%	109,5%	105,8%	89,2%	94,7%

Forrás: PSZÁF

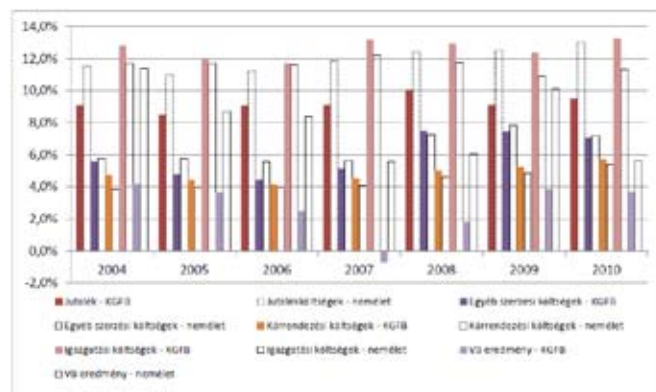
Az összesen (ami ráadásul itt nem is tartalmazza az adót és az osztalékot) tehát az évtized végéig jóval 100% fölött volt (vagyis a díj nem volt elegendő az üzletág működtetéséhez). Az évtized végére konszolidálódott a helyzet 100% köré. A táblázat ennél jóval alacsonyabb értékei csak az intenzív tartalék-felszabadításnak köszönhetőek.

Ha tovább elemezzük a károkon kívüli tényezőket, akkor – összehasonlítva a KGFB-t az összes nemélet biztosítás hasonló mutatóival – az alábbi képet kapjuk. Az összköltség szintje a díjon belül:

Forrás: PSZÁF

Az összköltség (és a VB eredmény) részei:

A fenti két ábrán látszik, hogy az összköltség szintje nagyon hasonló – bár a KGFB költségek egy árnyalattal kisebbek a nemélet átlagnál. A költségek megoszlása viszont jelentősen eltér a következők szerint: a KGFB-nél a nemélet átlaghoz képest

- jelentősen alacsonyabbak a jutalékköltségek mindegyik vizsgált évben;
- némileg alacsonyabbak az egyéb szerzési költségek (bár egy évben kicsit meghaladják azt);
- a VB eredmény sokkal alacsonyabb;
- a kárendezési költségek picit magasabbak;

- az igazgatási költségek ennél jelentősebben, de szintén csak kicsit magasabbak.

Az adatok szerint tehát a költségekben van tartalék, de azokat összességében a verseny még csak kicsit szorította a nyugat-európai színvonal felé. Viszont egyértelműen látszik a verseny a jutalékokban és a VB ered-ményben (ami sok esetben egyfajta profitkivonási mechanizmusként is funkcionálhat, de ennek egyértelmű megállapításához mélyebb elemzésre lenne szükség). A kisebb jutalékokra egyébként szakmai magyarázat is adható (az intenzívebb versenyen kívül), mégpedig az, hogy a jutalék tulajdonképpen három tevékenységet díjaz:

1. az ügyfelek meggyőzése arról, hogy kössön biztosítást egyáltalán;
2. az ügyfelek meggyőzése arról, hogy egy adott biztosító termékét vásárolják meg;
3. a biztosítások kötésével kapcsolatos adminisztratív és egyéb teendők és költségek ellentételezése.

A KGFB esetében hiányzik az első tétel, hiszen mindenki tudja, hogy kell kötnie ilyen biztosítást, a kérdés csak az, hogy kinél. Emiatt a KGFB piac szerzési költségeinek, s az egész piac szerzési költségeinek összevetése egyben segítséget adhat annak számszerűsítésében is, hogy a szerzési költségeken belül mekkora az a rész, amit azért kell kifizetni, hogy az embereket egyáltalán meggyőzzék arról, hogy biztosítást kössön.

EGY KONKRÉT BIZTOSÍTÓ, MINT BENCHMARK

Egy harmadik lehetőség, hogy a fenti elemzést nem csak a piac egészére, hanem egyes biztosítókra is elvégezzük, s meg-nézzük, hogy lehetséges-e huzamosabb nyereséges működés a magyar piacon alacsonyabb árakon? Ha igen, akkor a legalacsonyabb érték lehet a benchmark. Ugyanakkor ezt az elemzést nem szabad önmagában elvégezni, mert ha az egyes biztosítók értékei nagyon hasonlóak egymáshoz, akkor könnyen arra a következtetésre juthatunk, hogy a magyar biztosítások olcsók, hiszen az egész piac ezt a szintet tudja csak hozni, miközben egy nemzetközi benchmarkhoz képest nem ez a helyzet (persze figyelembe véve a nemzetközi benchmarkokkal kapcsolatban fentebb megfogalmazott kételyeket is).

Ez az elemzés a fentieknél jóval több kapacitást igényel, ezért ezt (egyelőre) nem végeztük el, csak a lehetőségét vetettük fel.

PROBLÉMÁK

A fenti elemzést azzal az előfeltevéssel végeztük el, hogy jogos biztosító pénzáramának egyes elemeit az éves díjra vetíteni. Ez a matematikai tartalékkal nem rendelkező biztosítások (vagyis a nemélet-biztosítások túlnyomó része) esetén teljesen jogos, ugyanakkor az elemzéssel kapcsolatban fel kell hívni a figyelmet bizonyos problémákra és előfeltevésekre.

A KÁRTARTALÉK-VÁLTOZÁS FIGYELEMBE VÉTELE

A fentiekben megkülönböztettünk „károkat” és „kárkifizetéseket”, s az elemzést alapvetően az előbbire végeztük el. Ez amiatt történt, mert nem minden kárkifizetés történik az adott évi díjából, hiszen azok áthúzódhatnak. Valójában a károkat az adott év vonatkozásában három részre bonthatjuk:

1. korábban bekövetkezett, de adott évben kifizetett károk. Ezek fedezete a korábbi díjából megképzett függőkár tartalék;
2. adott évben bekövetkezett és adott évben kifizetett károk. Ezek fedezete az adott évben befolyt díjából megképzett függőkár tartalék, vagyis végső soron az adott év díjbevétele;
3. az adott évben bekövetkezett, de később kifizetendő károk. Ezek fedezete az adott évben befolyt díjából megképzett, de később feloldandó függőkár tartalék.

Természetesen a korábban megképzett függőkár tartalék nem biztos, hogy elegendő, de az is lehet, hogy sok volt, s ugyanez igaz a most megképzettre. A korábban megképzett függőkár tartalékból kifizetett károk nem terhelik az idei díjat, kivéve, ha az nem volt elegendő, viszont ha túl sok volt, akkor a felszabaduló tartalékok csökkentik az idei kárkifizetéseket. Viszont az idei díjakat terhelik azok az idén bekövetkezett károk, amelyekre még csak tartalékot képezzünk. Összességében emiatt kell a kárkifizetésekhez hozzáadni a kártartalékok változását. Ennek persze – pontos tartalékolás és stabil kártrendek esetében, hosszabb távon – nulla körüli értéknek kellene lennie. Mint a fenti elemzés mutatja nálunk ez nem nulla, de több éves hullámmal ezt éppen „hozzatják” (ld. az évtized végi nagy negatív korrekciót az évtized során bekövetkezett viszonylag stabil túltartalékolásra).

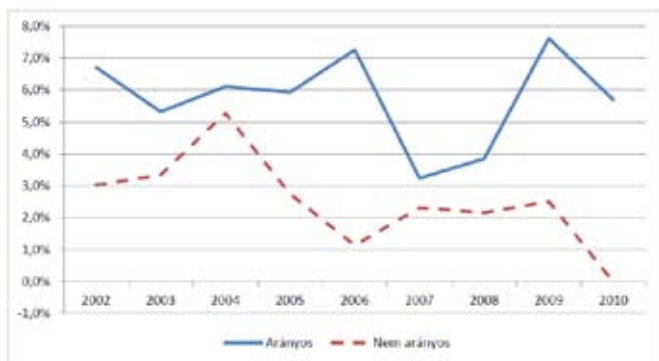
Összességében, emiatt az éves díjak elemzése nem ad teljesen pontos eredményt, akkora időszakokat kellene választani, amely alatt a kártartalékok változása közel van a nullához.

A VISZONTBIZTOSÍTÁS FIGYELEMBE VÉTELE

A viszontbiztosító költségei első megközelítésben a viszontbiztosítónak fizetett díj és a tőle kapott kár-térítés, illetve jutalék és nyereségrészesedés különbsége. Ezt megint csak jogosan vetíthetjük az éves díjra, mert a viszontbiztosító általában egy rövid tartam után szedi a viszontbiztosítási díjat, tehát az adott évi díjból fizetett viszontbiztosítási díj az adott évi, VB által vállalt kockázat ellenértékének tekinthető. A VB kifizetése már nem biztos, hogy az adott évhez tartozik, hiszen az áthúzódhat, de ha hosszabb idősorokat vizsgálunk, akkor ennek az áthúzódásnak nincs jelentősége, így nyugodtan vetíthetjük a VB díj és a VB kárkifizetés különbségét az adott évi díjra.

Ez a különbség azonban csak első megközelítésben a VB költsége. Az ugyan nyilvánvaló, hogy a VB költségét is tartalmazza, de ezen felül tartalmazhat más tételeket is, úgymint:

- Bújtatott nyereségkivonást. Ez főleg akkor fordulhat elő, ha a direkt biztosító és a viszontbiztosító ugyanahhoz a pénzügyi csoporthoz tartozik. Amennyit a dologról tudni lehet, ezt elsősorban arányos viszontbiztosítással, azon belül pedig a jutalék „manipulálásával” szokták megoldani (össze-függésben a következő tétellel, amivel hosszabb távon össze is fonódhat), bár elvileg a nem arányos viszontbiztosítás felülárzásával is elképzelhető. Ennek ellenére a megjelenési formája valószínűleg az arányos viszontbiztosítás.
- Hiteltörlesztést. Ennek formája az ún. „pénzügyi” viszontbiztosítás, ami VB-nek álcázott hitelfelvétel/hitelnyújtás (illetve bizonyos esetekben inkább kockázati tőkebefektetés, s annak visszafizetése). Szintén arányos viszontbiztosítás, ahol a hitelfelvételt formálisan nagy jutalék adásával szokták megoldani, a visszafizetést pedig a jutalék „megspórolásával”.
- Katasztrófa kockázat díját. A katasztrófa jellege szerint ritka jelenség, így előfordulhat, hogy évekig nem kerül ilyenre sor, majd egy évben pedig a mértéke sokkal nagyobb lesz, mint az azévi VB díj. Így a VB lényegében sok évre porlasztja az ilyen kockázatot. Formája a nem-arányos (XL) viszont-biztosítás.

Forrás: PSZÁF

Az arányos VB fenti nagy volatilitása utalhat arra, hogy annak jelentős része nyereségkivonás (hiszen a talán a nyereség a leginkább ingadozó, egyfajta egyenlegező elem), de lehetséges, hogy ez inkább magának a viszontbiztosítónak a nyereségingadozása, amit a jól ismert VB-ciklus jelensége magyaráz. A nem arányos VB nagy kiugrásai egy-egy katasztrófakárt sejtetnek.

A fentiek miatt a VB egyenleg nem teljesen vonatkozik az adott évre, hiszen itt is több éves ciklusok érvényesülnek, mint előbb a kártartalékok változásában.

KÁROK ÉS CSALÁSOK

A fő megállapításunk az volt, hogy minél magasabb a kárhányad, annál olcsóbb a biztosítás. Ezt azonban csak első megközelítésben lehet kijelenteni, lehetséges ugyanis, hogy:

1. A kárhányad azért magas, mert az adott biztosítási ágazatban, vagy néhány piaci szereplőnél nagyon magas a csalások mértéke. Összességében a biztosítottak érdekét hosszú távon semmiképpen sem szolgálja, ha a biztosítási díjak jelentős része csalókhhoz kerül, így ebben az esetben a magas kárhányad a biztosításnak nem olyan pozitív mutatója, mintha az a relatív olcsóságot mutatná.
2. A magas kárhányad ellenére az ügyfelek kiszolgálása rossz, vagyis sok jogos kárt nem fizetnek ki nekik. Ekkor összességében a biztosítási díj (mondjuk a verseny miatt) indokolatlanul alacsony, és az ebből adódó potenciális veszteséget a kárrendezési megszorításokkal próbálják meg elkerülni. Különösen nagy a késztetés erre azoknál a biztosítási ágazatoknál, ahol az ügyfél és a károsult nem ugyanaz (pl. a KGFB-nél), hiszen itt az ügyfél alacsony díjat választ, s a rossz kiszolgálásban kár esetén nem ő részesül, s ezért ez nem riasztja el őt attól a biztosítótól.

Ezeket a problémákat azonban az adatokból jelenleg szinte lehetetlen kiszűrni. Érdemes azonban számba venni, hogy mi utalhat ezekre a jelenségekre, illetve, hogy a jövőben esetleg hogyan lehetne ezek hatását számszerűsíteni:

- A csalások (a korábbi helyzethez képesti, új intézkedésekkel történő) kiszűrésére utalhat egy-egy szereplőnél, ha a kárhányada csökken a többiekéhez képest, de ez utalhat arra is, hogy rosszabbul szolgálják ki az ügyfeleket. Egy módszer a kettő hatás elkülönítésére lehet, ha a panaszstatisztikát, illetve annak változását is elemezzük, párhuzamosan a kárhányad változásával.
- A rossz kiszolgálást esetleg úgy lehet tetten érni, hogy mondjuk, megnézzük, hogy van-e korreláció az egyes biztosítóknál az elutasított kárigények száma és a díj között, majd később ezt a vizsgálatot nemzetközileg is elvégezni.

2012. szeptember 17.

[Banyár József: Drágák-e a magyar \(nemélet\)-biztosítások?](#)

A Bizottság a bankunió elemeként javasolja az EKB bankfelügyeleti hatáskörrel való felruházását

Az euróövezetben működő bankokra kiterjedő egységes felügyeleti mechanizmusra vonatkozó javaslatok a gazdasági és monetáris unió (GMU) megerősítésének fontos állomását jelentik. Az új egységes mechanizmus értelmében az Európai Központi Bank (EKB) viseli a végső felelősséget az euróövezeti bankok pénzügyi stabilitását érintő külön felügyeleti feladatokért. A nemzeti bankfelügyeletet továbbra is fontos szerepet játszanak majd a napi szintű felügyelet biztosításában, valamint az EKB határozatainak előkészítésében és végrehajtásában. A Bizottság javaslatot tett továbbá arra is, hogy az Európai Bankhatóság (EBH) a belső piac integritásának megőrzése és a 27 tagállam bankfelügyelete közötti összhang biztosítása érdekében dolgozzon ki egy egységes felügyeleti kézikönyvet.

A Bizottság felkéri a Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy 2012 végére fogadja el a javasolt rendeleteket és az integrált bankunió másik három alkotóelemét: a tőkekövetelményekre vonatkozó egységes szabályrendszert (lásd [IP/11/915](#)), a harmonizált betétbiztosítási rendszert (lásd [IP/10/918](#)), valamint az egységes európai helyreállítási és szanálási keretrendszert (lásd [IP/12/570](#)).

José-Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke a következőképpen nyilatkozott: „A mai napon a Bizottság bemutatta a bankunió létrehozásának egyik fő elemét jelentő egységes európai felügyeleti mechanizmusra vonatkozó javaslatait. Az új rendszer középpontjában az Európai Központi Bank áll, ugyanakkor a nemzeti felügyeleti hatóságok tevékenységére is épít. Célja az euróövezetben működő bankok felügyeletébe vetett bizalom helyreállítása. Az Európai Parlamentnek a demokratikus ellenőrzés biztosításában kell kulcsszerepet vállalnia. Az európai egységes felügyelet jövő év elejére történő létrehozását elsőrendű prioritásként kell kezelnünk. Ez a lépés nyithatja meg az utat az európai bankok pénzügyi mentőcsomagok segítségével történő újratökésítéséhez is.” Hozzátette: „Ki akarunk törni az egymást kölcsönösen erősítő bankválságok és államadósság-növekedés ördögi köréből. A jövőben nem fordulhat elő, hogy a bankok veszteségeit az adófizetőkre hárítják, kockára téve ezzel az érintett tagállamok pénzügyi stabilitását.”

A belső piacért és a szolgáltatásokért felelős biztos, Michel Barnier kijelentette: „A bankfelügyeletet valamennyi európai országban hatékonyabbá kell tenni annak érdekében, hogy biztosítható legyen az egységes piacra vonatkozó szabályok következetes alkalmazása. Az EKB feladata lesz gondoskodni arról, hogy az euróövezetben működő bankok hatékony pénzügyi gyakorlatokat alkalmazzanak. Célunk végeredményben az, hogy a jövőben elkerüljük az adófizetők pénzének a bankmentő akciókhoz történő igénybevételét.” Majd így folytatta: „Olyan mechanizmusra tettünk javaslatot, amely alapján az EKB-n belül elkülöníthetjük egymástól a felügyeleti funkcióit és a monetáris politikát, emellett biztosítottuk, hogy az EKB az általa hozott felügyeleti határozatokért elszámolási kötelezettséggel tartozzon az Európai Parlament felé”.

A benyújtott csomag a következő elemeket tartalmazza:

- Rendelet, amelynek értelmében az EKB átfogó hatáskört kap valamennyi euróövezeti bank felügyeletére; az egységes felügyeleti mechanizmushoz az euróövezeten kívüli országok önkéntes alapon csatlakozhatnak.

- Rendelet, amely az Európai Bankhatóságra vonatkozó hatályos rendeletet összehangolja az új bankfelügyeleti rendszerrel annak érdekében, hogy az EBH-n belüli döntéshozatal kiegyensúlyozott maradjon, és az EBH a jövőben is megőrizze az egységes piac integritását.
- Közlemény, amelyben a Bizottság ismerteti a bankunióra vonatkozó átfogó elképzeléseit, ideértve az egységes szabályrendszert és az egységes felügyeleti mechanizmust, valamint a küszöbön álló további intézkedéseket, például az egységes bankszanálási mechanizmust.

Az euróövezeten belül európai szintre emelik a külön felügyeleti feladatok, közöttük elsősorban azoknak a kulcsfontosságú feladatoknak az ellátását, amelyek a pénzügyi stabilitás megőrzésére és a bankok életképességét veszélyeztető kockázatok felderítésére irányulnak. Az EKB felelősségi körébe tartozik majd többek között a hitelintézetek engedélyezése, a tőkére, a tőkeáttételre és a likviditásra vonatkozó követelményeknek való megfelelés ellenőrzése, továbbá a pénzügyi konglomerátumok összevont felügyelete. Az EKB számára lehetővé válik a korai beavatkozás, vagyis felszólíthatja az érintett bankokat korrekciós intézkedések megtételére olyan esetekben, amikor egy bank megsérti a szabályozói tőkekövetelményeket, vagy fennáll ennek kockázata.

Az EKB a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének keretében együttműködik majd az Európai Bankhatósággal. Az Európai Bankhatóság a mostanihoz hasonló feladatokat lát majd el: folytatja a valamennyi uniós tagállamra alkalmazandó egységes szabályrendszer kidolgozását, emellett biztosítja a felügyeleti gyakorlat Unió-szerte történő következetes alkalmazását.

A több országban tevékenykedő olyan bankok számára, amelyek az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban és más tagállamokban egyaránt aktívak, továbbra is a székhely szerinti és a fogadó tagállam felügyeleti hatóságai közötti koordinációs eljárások maradnak érvényben. Az EKB a mechanizmusban részt vevő tagállamok vonatkozásában az általa átvállalt felügyeleti feladatok arányában fogja ellátni a székhely szerinti és a befogadó tagállam felügyeleti hatóságának feladatait.

A Bizottság javaslata értelmében az egységes felügyeleti mechanizmus 2013. január 1-jétől kerülne bevezetésre. Az új mechanizmus zökkenőmentes elindításához a tervek szerint foko-

zatos bevezetési időszakot alkalmaznak majd. Első lépésként az Európai Központi Banknak 2013. január 1-ejétől lehetőségében áll úgy határozni, hogy teljes felügyeleti felelősséget vállal valamely hitelintézetért, különös tekintettel azokra a hitelintézetekre, amelyek közfinanszírozást kaptak vagy igényeltek. 2013. július 1-jétől az összes rendszerszintű jelentőséggel bíró bankot az EKB felügyelete alá helyezik. A fokozatos bevezetési időszak, amelynek végére az egységes felügyeleti mechanizmus már valamennyi euróövezeti bankra kiterjed, a tervek szerint 2014. január 1-jén zárul.

HÁTTÉR

Az egységes fizetőeszköz és az egységes piac hatására az uniós bankszektor az elmúlt években folyamatosan bővült és egyre integráltabbá vált. Számos bank kezdte meg a több országot érintő szolgáltatások nyújtását, ezáltal túlnőve a hazai piacok nyújtotta kereteken.

Tekintettel az euróövezetet jellemző közös monetáris felelősségre és a szorosabb pénzügyi integrációra, a bankválságok az euróövezetben különös kockázatokat hordozhatnak az esetleges határokon átnyúló továbbgyűrűző hatások miatt. A bankfelügyelet csupán nemzeti szintű koordinációja a továbbiakban már nem jelent kielégítő megoldást az euróövezet számára. Tovább kell lépünk egy integrált rendszer létrehozása felé.

Az Európai Tanács június 28–29-án tartott ülésén, valamint az ezzel párhuzamosan megrendezett euróövezeti csúcstalálkozón

az Unió állam- és kormányfői – a jelenlegi válságból való kilábalás egyik eszközeként – a gazdasági és monetáris Unió elmélyítése mellett döntöttek. Az integráció elmélyítésének egyik fő építőköve a bankunió létrehozása. A bankunió négy eleme egyaránt létfontosságú (lásd a bankunióról szóló [MEMO/12/656](#) dokumentumot). A függőben lévő javaslatokat ez év végéig el kell fogadni.

Kiemelendő a tagállamok arra irányuló határozata, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása a bankok Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM) általi esetleges közvetlen újratőkésítésének egyik előfeltételét képezze.

A függőben lévő javaslatok elfogadását követően a Bizottság következő lépésként egy egységes európai bankszanálási mechanizmus létrehozására irányuló javaslat benyújtását tervezi azzal a céllal, hogy hatékonyabbá tegye a több országot érintő bankszanálási ügyleteket, és elkerülhető legyen, hogy a bankok megmeneküléséhez az adófizetők pénzét vegyék igénybe.

Lásd még: [MEMO/12/662](#)

További információk:

A jogalkotási javaslat és a közlemény szövege az alábbi weboldalon érhető el:

http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm

Brüsszel/Strasbourg, 2012. szeptember 12.

Julie Galbo az ESMA Igazgatótanácsában

Az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (ESMA) Felügyeleti Tanácsa tegnap beválasztotta Julie Galbót az ESMA Igazgatótanácsába, amelynek feladata gondoskodni arról, hogy a Hatóság teljesítse küldetését és az alapító Szabályzatában meghatározott feladatait.

Adán pénzügyi felügyeleti hatóság, a Finanstilsynet vezérigazgató-helyettese Fernando Restoy helyét veszi át, aki a spanyol pénzügyi szabályozó hatóság, a Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV) munkatársa volt. Restoy mandátumát 2012 februárjában meghosszabbították ugyan, de a közelmúltban megszűnt a munkaviszonya a CNMV-nél. Julie Galbo 2014 októberéig marad az Igazgatótanács tagja.

Julie Galbo megválasztása után az alábbiakat nyilatkozta:

„Az ESMA kulcsszerepet játszik az Európai Unió szabályozási reformjának a megvalósításában, illetve pénzügyi piacainak a szabályozásában. Ezért nagyon örülök, hogy felügyeleti tanácsbeli kollégáim engem választottak ki arra, hogy szerepet vállaljak az ESMA fejlesztésében. Alig várom, hogy hozzájárulhassak az ESMA célkitűzéseinek a megvalósításához, illetve hogy együtt dolgozhassak az Igazgatótanács többi tagjával.”

Az Igazgatótanács elnöke Steven Maijoor, az ESMA elnöke. A tegnapi választást követően az Igazgatótanács az alábbi tagokból áll:

- Karl-Burkhard Caspari, Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin), Németország;
- Jean Guill, Commission de Surveillance du Secteur Financier (CSSF), Luxemburg;

- Raul Malmstein, Finantsinspektionen, Észtország;
- Kurt Pribil, Finanzmarktaufsicht (FMA), Ausztria;
- Julie Galbo, Finanstilsynet, Dánia és
- Martin Wheatley, Financial Services Authority (FSA), Egyesült Királyság.

2012. szeptember 12.

[Julie Galbo joins ESMA's Management Board](#)

ESMA konzultációk az árjegyzési ügyletek és az elsődleges piacokon bonyolított ügyletek mentességéről a short ügyletekkel kapcsolatos rendelet alól

Az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (ESMA) konzultációs dokumentumot tett közzé [Az árjegyzési ügyletek és az elsődleges piacokon bonyolított ügyletek mentességéről a short ügyletekkel kapcsolatos rendelet alól](#), mely útmutató-tervezetet tartalmaz az árjegyzési ügyletekről, valamint az árjegyzési ügyleteknek és az elsődleges piacokon bonyolított ügyleteknek a short ügyletekkel kapcsolatos rendelet alóli mentességének az igénybevételéről.

Az útmutató célja, hogy elősegítse az egyenlő feltételek kialakulását, a piaci gyakorlatok következetességét, valamint a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját az Európai Gazdasági Térség nemzeti értékpapír-piaci szabályozói között.

Az ESMA már 2012. augusztus 30-án értesítette a piaci és értékpapír-piaci szabályozókat arról, hogy szeptember elsején kezdődik a mentesség igénybevételével kapcsolatos értesítési időszak, és jelezte, hogy a mentességgel kapcsolatos értesítésekhez, illetve annak igénybevételéhez a mai konzultációs dokumentum tekintendő közbülső viszonyítási alapnak.

Steven Maijoor, az ESMA elnöke kijelentette:

„Ezen Útmutató célja, hogy világossá tegye a piaci felhasználók és a nemzeti szabályozó hatóságok számára azokat a kritériumokat, amelyeket teljesíteni kell az árjegyzési ügyletekre vonatkozó mentesség kérelmezéséhez, valamint hogy tájékoztassa őket a kérelmek elbírálásának feltételeiről.

Az Útmutató révén a piaci szereplők továbbra is abban a tudatban működhetnek majd, hogy az EGT-n belül minden nemzeti szabályozó hatóság következetesen ugyanazokat a kritériumokat használja és alkalmazza, és ezáltal mindenki számára azonos játékszabályok érvényesülnek.

„Az ESMA által korábban jelletteken túl a végleges Útmutató kiadásáig a mai Útmutató-tervezet közbülső viszonyítási alapnak használandó mind a piaci szereplők, mind a szabályozók által a kérelmezési és az elbírálási folyamatban.”

Az útmutató-tervezet az alábbiakat rögzíti és tisztázza:

- az árjegyzési tevékenységek mentességének a körét, ideértve a vonatkozó pénzügyi eszköz, a kereskedés helye vagy „ekvivalens” harmadik országbeli helyszín, valamint az értesítést küldő szervezet tagsága közötti előírt kapcsolatot;
- az értesítendő illetékes hatóság meghatározását, különösen, ha az értesítést harmadik országból küldik;
- útmutatót a mentesség igénybevételi szándékára vonatkozó értesítés folyamatáról és tartalmáról, ideértve az értesítési sablonokat, az illetékes hatóságokhoz beérkezett értesítések feldolgozási módszerét, valamint a mentesség feltételeinek az elbírálását; és
- az árjegyzési ügyletekre vagy meghatalmazott elsődleges értékpapír-kereskedőkre vonatkozó mentesség igénybevételével kapcsolatos értesítés elküldésére vonatkozó, 2012. szeptember elsején érvényes átmeneti intézkedéseket.

A válaszok beérkezési határideje 2012. október 5. A témával kapcsolatos nyilvános meghallgatás 2012. október elsején lesz Párizsban.

2012. szeptember 17.

[ESMA consults on market maker and primary dealer exemption for short selling](#)

Az ESMA javadalmazási útmutatója a befektetési szolgáltatásokat nyújtó cégek számára

Az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (ESMA) konzultációs dokumentumot tett közzé a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID) hatálya alá tartozó javadalmazási irányelvekre és gyakorlatokra vonatkozó útmutató-tervezetével kapcsolatban. Az útmutató célja a befektetők védelmének erősítése a MiFID-ben megfogalmazott érdeküköségi szabályok jobb betartásával, és ezáltal a félrevezető tájékoztatáson alapuló termékértékesítés megakadályozása.

Az útmutató hatálya kiterjed majd a befektetési cégekre, a hitelintézetekre, a befektetési szolgáltatásokat nyújtó alapkezelő cégekre, valamint az illetékes hatóságokra. A cégeknek gondoskodniuk kell arról, hogy megfelelő javadalmazási irányelvekkel és gyakorlatokkal rendelkezzenek, és nem szabad megfélemlkezniük arról, hogy becsületesen, tisztességesen és professzionálisan járjanak el ügyfeleik érdekeit maximálisan szem előtt tartva.

Steven Maijoor, az ESMA elnöke a következőképpen nyilatkozott:

„Az elmúlt évtizedben számos olyan botrányunk voltunk szemtanúi Európában, amikor a lakossági befektetésekkel foglalkozó

cégek tisztességtelen termékértékesítést folytattak a nyugdíjaktól a jelzálogkölsönökön keresztül egészen a befektetési termékekig. A nem megfelelő termékek promóciója, ajánlása és értékesítése mögötti megbízódó okok között az egyik fő tényező az értékesítési munkatársak pénzügyi ösztönző rendszere, amely nem veszi figyelembe az ügyfelek érdekeit.

A MiFID hatálya alá tartozó befektetési cégek javadalmazására általunk javasolt útmutató kulcsfontosságú annak biztosításához, hogy az értékesítési munkatársak és feletteseik fizetési és ösztönző rendszerei ne tartalmazzanak hamis ösztönzőket a lakossági befektetőknek szánt pénzügyi termékek értékesítése során. Az ESMA javadalmazási útmutatójának következetes alkalmazása elősegíti majd a befektetők védelmét és azt, hogy az európai lakossági be-

fektetők a befektetés helyétől függetlenül ugyanolyan szintű védelmet élvezzenek.”

Az útmutató főbb elemei a következők:

ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEK

- A cégeknek gondoskodniuk kell arról, hogy a javadalmazás kifizetésének a módja ne célozza a MiFID követelmények és/vagy az ESMA útmutató teljesülésének az akadályozását.
- A cégek az üzletmenet és az esetleg felmerülő érdekütközések figyelembevételével alakítsák ki és kísérik figyelemmel javadalmazási irányelveiket és gyakorlataikat.
- A cégek alakítsanak ki megfelelő kontrollokat javadalmazási irányelveik és gyakorlataik megvalósítására annak érdekében, hogy azok a kívánt eredményt hozzák meg.

A JAVADALMAZÁS TÍPUSAI

- A jelen útmutató céljából a javadalmazás a cégek által az ügyfelek részére befektetési és/vagy kapcsolódó szolgáltatás nyújtásában közreműködő személyeknek közvetlenül vagy közvetve adott, bármilyen formájú kifizetés vagy juttatás.
- A javadalmazás lehet fix javadalmazás (bármilyen teljesítménykritériumtól független kifizetés vagy juttatás) vagy változó javadalmazás (teljesítményhez, vagy bizonyos esetekben más szerződéses feltételekhez kötött kiegészítő kifizetések vagy juttatások).

AZ ÚTMUTATÓ HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ MUNKATÁRSÁK

- A jelen útmutató középpontjában az ügyfelek részére befektetési és/vagy kapcsolódó szolgáltatás nyújtásában közreműködő valamennyi munkatárs javadalmazása áll. A dokumentum különösen azokra a munkatársakra vonatkozik, akik jelentősen befolyásolhatják a nyújtott szolgáltatást, az üzletvitelt, a kockázati profilt, illetve akik befolyásolni tudják a szervezeti magatartást. Ebbe a körbe tartoznak:
 - o az ügyfelekkel közvetlenül találkozó munkatársak;
 - o az értékesítési apparátusban dolgozó munkatársak és/vagy;
 - o egyéb olyan munkatársak, akik közvetve vesznek részt a befektetési szolgáltatások nyújtásában, és akik javadalmazása nem helyénvaló ösztönzőként szolgálhat, és ezáltal az ügyfelek érdekeivel szembenemő magatartást eredményezhet

A KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

A javadalmazással kapcsolatos MiFID útmutató-tervezet konzultációs időszaka 1012. december 7-én zárul. A zárójelentés és a végleges útmutató kiadására 2013. második negyedévében kerül sor.

2012. szeptember 17.

[ESMA proposes remuneration guidelines for firms providing investment services](#)

Az Európai Felügyeleti Hatóságok Fellebbviteli Tanácsa kinevezte elnökét és alelnökét

Az Európai Felügyeleti Hatóságok (ESA) Fellebbviteli Tanácsa William Blair legfőbb bírósági bírót, valamint Juan Fernández-Armesto döntőbíró, a Spanyol Értékpapír-piaci és Tőzsdebizottság korábbi elnökét nevezte ki az elnöki, illetve alelnöki posztra.

Az elnök, az alelnök és a Fellebbviteli Tanács más tagjainak a mandátuma öt évre szól. Újraválasztás egyszer lehetséges.

A Fellebbviteli Tanács feladata, hogy döntsön a három Európai Felügyeleti Hatóság, azaz az Európai Bankfelügyeleti Hatóság (EBA), az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság (EIOPA), valamint az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (ESMA) bizonyos határozatairól, például az uniós jog megszegésével, vagy az illetékes hatóságok közötti nézeteltérések rendezésével kapcsolatban, amennyiben határon átnyúló ügyről van szó.

[Bővebben a Fellebbviteli Tanácsról](#)

2012. szeptember 7.

[The Board of Appeal of the ESAs appoints its President and Vice-President](#)

MELLÉKLET - SZOLVENCIA II HÍRLEVÉL

KÜLFÖLDI HÍREK

AZ OMNIBUSZ II DIREKTÍVA ÉS A MÁSODIK ILLETVE HARMADIK SZINTŰ SZABÁLYOK ELFOGADÁSÁVAL KAPCSOLATOS HÍREK

Az Omnibus II irányelv tárgyalás folyamatosan zajlik, legutóbb szeptember 18-án került sor egyeztetésre. A legfontosabb nyitott téma a hosszú távú garanciával érintett biztosítási termékek problémaköre. A hosszú távú garanciák (long term guarantees, LTG) témaköre a hosszú kifutású, garanciákat tartalmazó biztosítási termékekhez és az azokhoz alkalmazott hosszú távú stratégiákhoz (pl.: eszköz-forrás megfeleltetés, eszközök lejáratig tartása, stb.) kapcsolódik. A témakör azért kiemelten fontos, mert a Szolvencia II gazdasági (piaci alapú) érték megközelítés rövid távon ezen biztosítók szavatolóitöke-helyzetében „mesterséges” ingadozást teremt, amely nem áll összhangban ezen termékek hosszú távú jellegével.

A Szolvencia II által bevezetendő gazdasági értékelés következményeként pótlólagos tőkebevonásra kerülhet sor, ami hátrányosan érint sok biztosítót. E hatás enyhítése érdekében kiigazító, korrekciós jellegű makro prudenciális eszközök alkalmazása válik szükségessé. A kezelésre alkalmazható eszkörendszer: kontraciklikus kiigazítás (CCP), illeszkedési kiigazítás (MA), a kockázatmentes hozamgörbe „alakját” befolyásoló tényezők meghatározása (speed of convergence of the extrapolation of risk free interest rate), illetve az áttérés jellege az átmeneti időszakban a kockázatmentes hozamgörbe alkalmazására.

Tekintettel arra, hogy ezt az eszkörendszert több kifogás érte, az a megállapodás született, hogy ún. hatástanulmány (Impact Assessment) készül a rendszer alkalmazhatóságáról. Ennek specifikációját az EIOPA készítette el a munkacsoportjai és a tagállamok felügyeleteinek közreműködésével; jelenleg ennek véglegzése történik a Bizottság, a Tanács és az EU Parlament szaktanácsának együttműködésével. Az előzetes információk szerint a hatástanulmányt 2013. márciusig kell lefolytatni és eredményei alapján jelentést készíteni.

Kiemelt fontosságú hír:

A Szolvencia II (2009/138/EK) irányelv az átültetés határidejeként 2012. október 31-ét és az alkalmazása időpontjaként 2012. november 1-jét határozza meg, továbbá 2012. november 1-jét a jelenleg hatályos biztosítási és viszontbiztosítási irányelvek hatályon kívül helyezésére.

A Bizottság 2011. január 19-én a 2009/138/EK irányelv módosításáról szóló javaslatot (Omnibus II javaslat) fogadott el a biztosítási ágazat új felügyeleti struktúrájának, nevezetesen az EIOPA (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíjhatóság) létrehozásának, hatósági jogköreinek a figyelembevétele érdekében.

Az Omnibus II javaslat rendelkezik az SII irányelv átültetésére és az alkalmazására vonatkozó határidők, valamint a Szolvencia I hatályon kívül helyezésére meghatározott határidő későbbi időpontra történő módosításáról. A határidők változatlanul hagyása azzal a következménnyel járna, hogy az SII irányelvet az Omnibus II javaslatban előírt átmeneti szabályok és megfelelő kiigazítások hatálybalépése nélkül hajtják végre.

Annak érdekében, hogy a felügyeletnek és a biztosítóknak elegendő idejük legyen felkészülniük az új felügyeleti rendszer alkalmazására, indokolt az SII irányelv alkalmazásának időpontját későbbre tenni és a jogbiztonság érdekében a Szolvencia I hatályon kívül helyezésének időpontját is egy későbbi időpontra módosítani.

Ezért született meg az ún. Quick Fix irányelv javaslat, amit 2012. szeptember 12-i dátummal elfogadtak és 2012/23/EU számon megjelent az [EU hivatalos közlönyében](#).

SII átültetés/ hatályba lépés: „2012. október 31.” időpont helyébe „2013. június 30.” lép.

SII alkalmazás: 2014. január 1-jé.

SI hatályon kívül helyezés: „2012. november 1.” időpont helyébe „2014. január 1.” lép.

Az EIOPA – függetlenül az SII rendszer, illetőleg az Omnibus II hatályba lépése körüli bizonytalanságtól – tovább folytatja a második és harmadik szintű ajánlások és technikai standardok kidolgozását, ill. az ezzel kapcsolatos egyeztetéseket.

LEZAJLOTT A FELÜGYELETI ADATSZOLGÁLTATÁS NYILVÁNOS KONZULTÁCIÓJA

A biztosítók EU szintű közös adatszolgáltatásának nyilvános konzultációjára 2011. november 8-tól 2012. január 20-ig került sor. A European Insurance and Occupational Pensions Authority-hoz (EIOPA) 54 helyről 6 851 észrevétel érkezett. Az észrevételek feldolgozása az EIOPA keretei között megtörtént, a szükséges módosítások a táblákban és a kitöltést tartalmazó LOG-okban átvezetésre kerültek. A konzultáció teljes dokumentációja, és a módosított jelentés táblák az [EIOPA Honlapján](#).

Az EIOPA tovább folytatja a jelentésekhez kapcsolódó szabályozások (sztemderdek és ajánlások) előkészítő munkáit, amelyek tartalmát majd az OMNII és a Végrehajtási rendeletek kihirdetését követően – előre láthatóan 2012. év végén - lehet véglegesíteni, és ezt követően nyilvános konzultációra bocsátani.

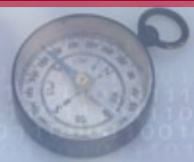
HAZAI HÍREK

AZ IDEI MENNYISÉGI HATÁSTANULMÁNY VÉGREHAJTÁSA A HAZAI BIZTOSÍTÁSI SZÉKTORBAN

A 2011. december 31-i időpontra szóló mennyiségi hatástanulmány keretében 29 hazai résztvevő biztosító küldte meg 2012. augusztus 31-ig a kitöltött adatszolgáltatási táblákat, illetve kérdőíveket. A Felügyelet a mennyiségi hatástanulmány elvégzését követően, annak eredményéről piaci konzultáció keretében tájékoztatja a szektort.

A SZAVATOLÓ TŐKE ALBIZOTTSÁG 2012. SZEPTEMBER 19-ÜLÉSE

A Felügyelet által kezdeményezett, hosszú távú garanciák (Long Term Guarantees – LTG) témaköréről szóló, a piac képviselőivel folytatott megbeszélés jogosultságát az az EIOPA-tól érkezett felkérés is alátámasztotta, amelyben az európai felügyeleti hatóság az LTG-ről szóló kétoldali (felügyeleti-piaci) megbeszélés fontosságára hívja föl a figyelmet.

Felügyeleti állásfoglalások

A Felügyelet az Alkotmányból fakadó szabályozói feladatkörére tekintettel felelős szabályozó és jogalkalmazó szervként szükségesnek tartja, hogy a felügyelt intézmények, a pénzügyi szervezetek vagy a pénzügyi szektor valamely ágazatába belépni kívánó személyek részére a vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatban orientáló jogértelmezéseket, azaz állásfoglalásokat adjon ki.

Felügyeleti állásfoglalás kiadására jellemzően jogszabályi rendelkezések értelmezése, vagy keretjellegű normatív rendelkezések tartalommal való feltöltése vonatkozásában kerül sor. A Felügyelet célja az állásfoglalások kiadásával az, hogy jogi normák által nem szabályozott kérdésekben, vagy többféleképpen értelmezhető, adott esetben egymásnak ellentmondó jogi szabályozás esetén saját álláspontját ismertesse.

A Felügyelet állásfoglalása nem tekinthető kötelező erejűnek, a benne foglaltaknak más hatóságra, bíróságra nézve nincs kötelező ereje.

A Felügyelethez érkező állásfoglalás iránti kérelmek kezeléséről részletes felvilágosítást a lenti [tájékoztatóban](#) olvashat.

A Felügyelet honlapján található keresőfelületen kezdeményezhető ún. szabad szavas, az állásfoglalások címe és tartalma szerinti szűrés, valamint szektor/típus szerinti bontásban is listázhatók az eltérő kategóriákban, témakörökben az egyes években kiadott állásfoglalások.

[Felügyeleti állásfoglalások](#)

A PSZÁF Hírlevéllel, a benne szereplő információkkal kapcsolatos kérdésével, észrevételével keresse Binder István sajtósóvivőt a 489-9235-os telefonszámon vagy a binder.istvan@pszaf.hu elektronikus postacímen. Amennyiben szeretné, hogy hírlevelünk minden hónapban automatikusan megérkezzen az Ön e-mail címére, regisztráljon a Felügyelet honlapján (www.pszaf.hu). Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
© Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete

